

MĀSAK LIETUVA

NR. 78



Tik tas užsitarnauja laisvę ir gyvenimą,
kuris kasdien dėl jų kovoja.

Goethe.

“MŪSU LIETUVA”

GALIMA ĮSIGYTI SĂO PAULO LAIKRAŠČIŲ
KIOSKUOSE
ŠIOSE VIETOSE:

MIESTE prie pašto Avenida São João
PRAÇA DA SÉ viduryje aikštės kioske
BOM RETIRO Rua Silva Pinto ir José
Paulino kampas

ESTAÇÃO DA LUZ prie įėjimo
VILA ANASTACIO lietuvių mokykloje.
ESTAÇÃO DA LUZ prie tilto

CASAS SĂO JORGE Rua São Caetano,
526 ir 510

MOÓCA prie autobuso 93 sust. vietos

VILA ZELINA Largo São José prie au-
tobuso sust. vietos.



DVISAVAITINIS LIETUVISKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

Revista Lituana

NOSSA LITUANIA

Diretor Proprietario Responsável:
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

ADRESAS:

REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA:
AVENIDA ZELINA, 706 - VILA ZELINA
SĂO PAULO

KORESPONDENCIJAI:
CAIXA POSTAL 371 - SĂO PAULO

KAINA: BRAZILIOJE: METAMS CR. \$ 75,00

PUSEI METU CR. \$ 38,00
KITUOSE KRASTUOSE: DOL. \$ 5
ATSKIRO NR. KAINA: CR. \$ 3,00

Siuvykla VILNIUS

SAVININKAS JUOZAS KARPAVICIUS

VYRU IR MOTERU DRABUZIAI
SPECIALUS PATARNAVIMAS
PRIEINAMOS KAINOS

ALM. BARÃO DO RIO BRANCO, 786 S. PAULO

D Ė M E S I O

Kaikurie "M. L." skaitytojai ir ben-
dradarbiai, siųsdami korespondenci-
ją "M. L." Redakcijai ar Administra-
cijai, nesinaudoja mūsų pašto dėžu-
te 371, bet gatvės adresu.

Norime atkreipti dėmesį, ir atei-
tyje prašome žymėti tik pašto dėžu-
tės 371 Nr., nes "M. L." Red. ir A. ribc-
se paštas adresatams nepristatomas.



VIENTELIAI ATSTOVAI
GARSIOJO VANDENS
LINDOYA

ALAUŠ VARYKLOS COLUMBIA S/A.

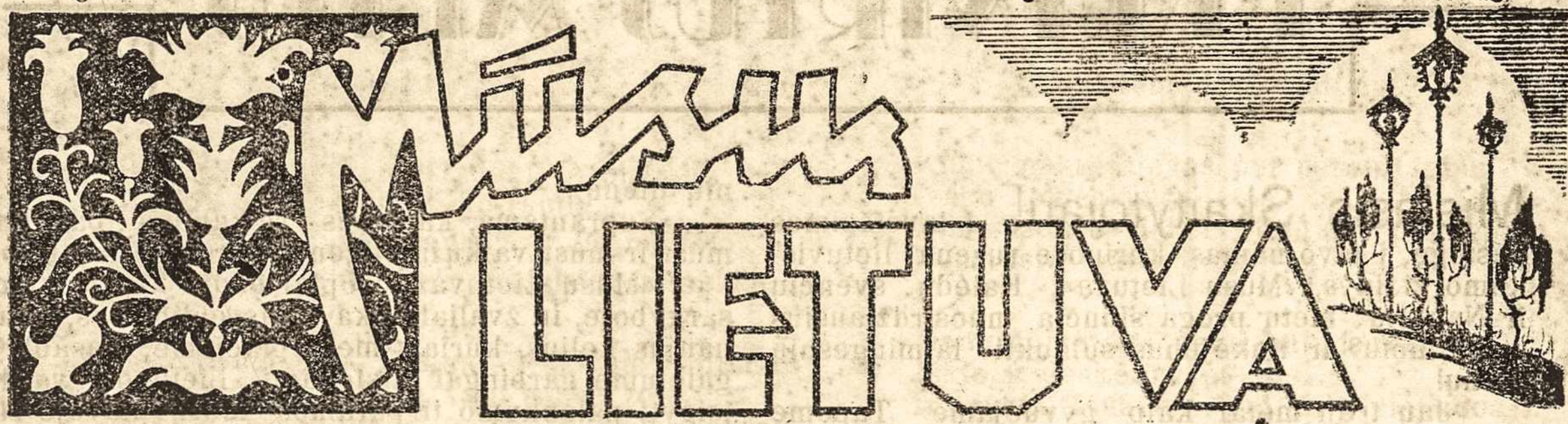
GAMINIŲ PLATINTOJAI

IRMĂOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmo-
gaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę.
Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

RUA DINO BUENO, 795 a 835
TELEFONES: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967
SĂO PAULO



Mūsų LIETUVA

DVISA VAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRASTIS

1950 (III m.)

São Paulo (Brasil) Gr:odzio 23 d. (Dezembro)

Nr. 25 (78)



Mielasis Skaitytojai! Į tavo šeimos pastogę, į tavo namus, kuriuose rusena lietuviškumo židinys, «Mūsų Lietuva», Kalėdų švenčių ir Naujųjų metų proga siunčia nuoširdžiausius sveikinimus ir linkėjimus sulaukti laimingesnių dienų!

Jau treji metai kaip gyvuojame. Tapome su jumis geri pažįstami, ir labai branginame Jūsų palankumą, bei bičiulystę. Jaučiame, jog esame ryšiu tarp gausios lietuviškos šeimos plačiame pasaulyje. Viridime tą galingą lietuviškos širdies plakimą daugelio tūkstančių krūtinėse, ir tą kraujo balsą, rūpesčius ir Tėvynės sielvartus stengiamės išryškinti bei padalinti tarp visų Lietuvos sūnų ir dukterų.

Savo darbą ir lietuvišką spausdintą žodį aukojame Tautos labui, ir šviesių minčių skleidimui savųjų tarpe. Dirbame ir tarnaujame lietuviškumo labui, ūgdome jo gyvybingumą ir giname jo garbę.

Tikime, jog mūsų pastangos atitinka ir visų pasaulio lietuvių idealus ir viltis. Lietuviškumo idealas yra toks didelis, sudėtingas ir svarbus, kad nuo amžiaus į amžių lietuviams teks stovėti to lietuviškumo sargyboje, kartų kartoms, vieniems po kitų, tėvams, vaikams ir ainiams.

Išsklidus mums po platųjį pasaulį tenka sutikti ir išspręsti nauji uždaviniai. Išikūrę daugelyje svetingų kraštų radome ten sau, tarsi, ant-rają tėvynę. Turime toms šalims mokėti būti ištikimi ir išreikšti dėkingą širdį, už mielą svetingumą ir lygiateisį traktavimą. Tai yra mūsų žmoniškumo pareiga, išplaukianti iš geros kaimynystės dėsnų.

Dar senesnis pareigos dėsnis yra yra pagarba savo tėvams, jų kilmei, tautai ir bočių tėvynei, mūsų visų motinai Lietuvai. Kad išpildytume ir mokėtume suderinti visas tas prievoles, turime padidinti savo kultūrinį lobyną, labiau praskaidrinti protą ir pragiedrinti širdis. Šių dienų pasaulio lietuviui gyvenimas stato didesnius reikalavimus. Pasaulio lietuviui supratimo galia turi būti dvigubai didesnė, negu eilinio vienos kurios tautybės to paties krašto piliečio. Pasaulio lietuvis savo mokslu, vietos krašto kalbos mokėjimu ir savo profesiniu išsilavinimu turi ir privalo prilygti geram gyvenamojo krašto piliečiui, arba net prasinešti pirmyn, kad galėtų tapti vertingu elementu pažangos kūryboje. Kiekviena šalis tokį kultūrinį mūsų tautiečių indėlį mielai priima ir dekingai įvertina mūsų talką.

Dalyvaudami gerbūvio ir kultūros kėlime, dažniausiai palyginamai jaunuose kraštuose, jokiū būdu neprivalome pamesti, išsižadėti, ar užmiršti tų prigimtų savybių, kurias kaip ainiai labai senos ir kultūringos tautos, per savo tėvus paveldėjome kaip lietuviškumo dovaną, kraičio sąskaiton. Turime išmokti tas brangias kraičių skryniąs pastatyti garbingon vieton savo naujose svečių kraštų seklyčiose, ir saugoti jas savo naujų namų šventovėse. Iš tų mūsų garbingos praeities palikimų, iš papročių, tautosakos, būdo ir gero elgesio, Tautos himno žodžiais, galėsime «sau stiprybės semtis» ieškodamiesi laiminges-

nių dienų.

Suprantama, kad bus reikalinga padidinti mūsų ir mūsų vaikų inteligencija ir supratimo talpa.

«Mūsų Lietuva» stropiai budi lietuviškumo sargyboje, ir žvaliai seka visas galimybes, visus naujus kelius, kuriais mes plačiame pasaulyje galėtume garbingai atstovauti Lietuvos vardą, įsigyti palankumo ir paramos mūsų kovoje už Tėvynės laisvę tarp laisvųjų žėmės tautų, ir su jomis kartu sujungti širdis žūtbutinėje kovoje prieš tironiją, apgaulę, paniekinimą ir vergiją.

Stengiamės savo tautiečiams nušviesti aukštesnius idealus. Taip kaip gėrimės kalbėdami apie žydrą dangų, apie žvaigždėtas naktis, apie šildančią saulę ir mėlynąją jūrą įsivaizduojame labai gražius dalykus, trokštame, kad lietuviškumo idealas būtų mūsų akyse toks pat stebūklingai gražus supratimas! Jis toks ir yra, ir mes privalome jį tokį pažinti ir perduoti savo vaikams. Tai yra mūsų tautinio gyvenimo srovė, ir visų mūsų mintys turi į ją suplaukti.

Patriotinė pasaulio lietuvių spauda gali ir privalo tą lietuviškos minties galingąją srovę atvaizduoti ir perduoti spausdintu žodžiu. Atspausdintuose lapuose ir žodžiuose šių dienų mintys išlieka gyvos ir būna išsaugotos ateities kartoms.

Atsakomybė prieš būsimus laikus ir sąmoniagas supratimas šių dienų minčių ir kovos, nustato «Mūsų Lietuvos» liniją ir kryptį. Negalime aikvoti popierio ir laiko tušties plepalams, vietiniams gandams ir asmeniškoms rietenoms, į kurias kažkas gal ir norėtų mus įveltį. Tokią «spaudystę» verčiau palikti žmogystoms, kuriuos nieko geresnio ir nieko kito neįstengia...

Nesame taip pat senoviški, anei pažangos priešai. Esame net labai moderniški, ir savo informacijas perduodame savo skaitytojams dar vos tik sudrumstusias radio bangas. Parenkame jas taip, kad būtų be paaiškinimų matyti, kur link gyvenimas eina. Tiesa, mes nesileidžiame į ginčus su komunistais, ir nenagrinėjame marksizmo, kadangi laikome tas idejas supuvusiomis apgaulėje ir dvokiančias melu. Sveikos galvos paliktos ramybėje pačios išsiblaivys!

Mes taip pat nerašome apie tą pažangą, kurią padarė mūsų Tėvynės pavergėjai ir pasikėsintojai prieš laisvą žmoniją, ir kokius laimėjimus pasiekė raudonieji kraugeriai, nelaimingųjų žmonių lavonais klodami sau kelią į visuotinąjį pasaulio apiplėšimą.

Pasaulio istorijos laikrodžiui mušant, mes suglaudžiam eiles ir padidinę bendradarbių skaičių, išleidžiame «Mūsų Lietuvą» kas savaitę, kad ji dažniau lankydama jus informuotų kur esame, ir kur turėsime stovėti, visos žmonijos laisvės gelbėjimo metu.

Tų minčių įkvėpti pradėjome, taip ištesėjome per trejus kultūrinio darbo metus, laimėjome gausių skaitytojų ir bendradarbių palankumą šiam žurnalui, ir tikimės, kad mūsų mielieji skaitytojai bus mūsų brangūs draugai ir ateinančiais metais, o mes už tą garbę būti Jūsų laikraščių, nešime į Jūsų namus lietuviškumo amžinąją ugnį, ir dalinsimės širdimi ir mintim.

«Mūsų Lietuvos» Redakcinė Kolegija ir Leidėjai

Kalėdos

B. Brazdžionis

Rasokit, dangūs ir išlydėkit Atpirkėją,
Raudoki, žemė sielvarto rauda...
Šaukei Jį lūpom pranašų — Jis neatėjo.
Šaukei burnojimais ir skundais, ir malda.

Rasokit, dangūs, - puolam - trokštam - mirštam
Sukepo mūsų širdys kaip sausa žolė,
Tik Tu per potvynius gali išvest mus, Kristau,
Tik tu sausroj pagirdyt mus gali.

Tik Tu į mūsų klaikią naktį žengęs,
Išvesi mus iš ūkanų, karų,
Pakelsi skliautą mirštančios padangės,
Žvaigždes nauju papuoši sidabru.

Rasokit, dangūs, nuodėmę nuplaukit,
Rasokit, dangūs, teatgis širdis,
Te amžių upės pasikėlęs sriautas,
Mus neš tavan krantan, kaip Nemunas žydįs.

★

★

★

Tavo Apginymo

B. Brazdžionis

Tavo apgynimo, Dieve, šaukiam,
Dieve, meldžiam Tavo palaimos,
Iš dangaus malonių aukšto skliauto
Saugok mus, globok ir veski mus.

Te visam pasauly vėtros ūžia,
Su tavim mirtis nebus baisi, -
Su Tavim mes švėsime gegužį,
Su Tavim mes kelsimės visi.

Tavo valioj, Dieve mūsų viltys,
Tavo rankoj mūsų tėvų namai,
Tavo saulėn mes kaip mažos smiltys
Šia žeme keliaujam neramiai.

Te visam pasauly vėtros ūžia,
Su tavim mirtis nebus baisi, -
Su Tavim mes švėsime gegužį,
Su tavim mes kelsimės visi.



KUR SUSTOTI?

Magdalena Vinkšnaitienė

Kūčių naktį Dievas per pasaulį eina -
Ieško žemės pažadėtos,
Kur sustot — jei ir Betlėjaus piemenys
Nesurastų tvarte Jam vietos?! - - -

Mano žemė šitą naktį baltai rėdos -
Iškloja vieškelius pūkais...
Ir laukia, laukia — gal kaip niekados -
Kada ramybė ir taika ateis...

O Ramybė iš dangaus jau tyliai leidžias
Paguost žmones geros valios...
Bet kur sustoti? — jei patrankos čia meldžias,
Ir parymsta... Kažkur ant uolos. - - -

Gi taika iš posėdžių negal išėiti -
Ji taip pavargus, išblyškus...
Jos veidą kumštim apdaužė ne kartą...
Ir širdis krauju jau aptiškus - - -

Eis tenai Dievas Kūčių naktį vėloka,
Kur šimtai alpsta už grotų...
Kur sustos? — bažnyčiose šoka kazoką!...
Kas?... Kur?... rinksis ten rarerų?! - - -

★

★

Kalėdų naktį

P. Vaičiūnas

Kalėdų naktį žvaigždės šneka,
Kad meilių meilė žemėj teka...

Kalėdų naktį širdys rimsta,
Nes amžiais lauktas žemėj gimsta...

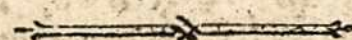
Kalėdų naktį — giedra, šventa,
Nes širdys rytmetį supranta...

Kalėdų naktį Dievas kyla
Ir glosto meile šventą tylą...

Kalėdų naktį saulė bunda
Ir jaunas sapnas žemę gundo...

Kalėdų naktį žvaigždės sako,
Kad puoš mums kryžiai mūsų taką...

Kalėdų naktį šventas ūpas
Uždaro meilė kančiai lūpas.



ANAPUS

Povilas Vencovas

— Na, tai štai kas: tu, Ivanas, eikš su (18) manim. Jūs, draugas Nikita su draugu Barkum paimkite šitą «žuvautoją», tegul jis mums parodys, kur ir kokios sijos. Nikita, žiūrėk per abejas akis ir laikyk užtaisą šovinių lizde jeigu kas nors supranti!

— Klausau, draugas leitenante, — atsakė Nikita.

Automobilį su užveržtais stabdžiais paliko ant kelio. Visa kompanija nuėjo ant tilto: priešakyje leitenantas su enkavedistu, paskui Mykoliukas su suakntomis rankomis, užpakalyje Barkus ir dar vienas enkavedistas su paruoštu šauti automatu.

— Štai čia, pasakė Mykoliukas, — čia ir yra kiaurai supuvusis rąstas — nulipk žemyn ir pažiūrėk pats...

Leitenantas nerįžtingu žvilgsniu pažiūrėjo aplinkui save, į apačioje kunkiuojantį vandenį, į mišką, į Mykoliuko surakintas rankas...

— Nikita nueik, ir iš mano portfelio paimk žibintuvėlį — reikia pašviesti, jau tamsu. Aš nulipsiu žemyn pažiūrėti... Bet jei tu primelavai, — leitenantas pasisuko į Mykoliuką, — aš jau tau...

— Ką tu man? Tu mano palydovas esi, o ne viršininkas. Nori — skęsk pats. Aš turiu Vėžiuką surasti ir parodyti kur jis gyvena, supranti! Aišku tau dabar, ar ne? Mykoliukas čia visus miškus ir upes, galima sakyti, kiaurai pažįsta, kur koks tiltas kur kas... — nesiliovė rėkdamas Mykoliukas.

Kada Nikita atnešė žibintuvėlį, leitenantas liepė jam pasilikti ant tilto, o pats pusbalsiai keikdamasis nulipo po tiltu pažiūrėti supuvusio rąsto.

Iš po tilto per lentinio grindinio plyšius prašimūsdavo kišeninio žibintuvėlio spinduliai. Leitenantas ieškojo kuris rąstas buvo supuvęs. Ant tilto stovėjo Mykoliukas, priešais jį laikydamas abejomis rankomis automata enkavedistas. Iš šono — Barkus, o šalia jo kitas enkavedistas, irgi su automatu.

— Kuris medis supuvęs? Parodyk! — pasigirdo leitenanto balsas iš po apačios tilto.

— Tuoju, parodysiu! — riktelėjo Mykoliukas ir surinkęs visas savo jėgas spyrė priešais jį stovinčiam enkavedistui į pilvo apačią. Enkavedistas pasakė «ik», susilenkė pusiau ir atsitūpė ant grindu, palikdamas Mykoliuko rankose automata, kurį jis jam spirdamas išplėšė iš rankų.

Šalia šovintis enkavedistas, dar nesuspėjo susigaudyti kas atsitiko, kaip Barkus iškėlęs virš jo galvos savo geležinį kumštį smogė jam tiesiai į pakaušį. Nuo smūgio enkavedisto galvos kiaušas tarkstelėjo, tartam, daugoma puodynė ir jis nieko nesupratus kas atsitiko, griuvo aukštelninkas šalia susirietusio savo draugo net neaiktelėjęs.

— Kas atsitiko? — neramiu balsu paklausė leitenantas iš apačios, išgirdęs griūvančių kūnų bildesį į grindinį.

— Nieko, viskas tvarkoje, — atsiliepė Barkus pakeldamas iš enkavedisto rankų iškritusį automata.

— Na, tu, kuris rąstas supuvęs? Parodyk, o ne tai aš tau... — vėl riktelėjo iš po apačios tilto leitenantas.

— Žinot ką, draugas leitenantas, geriau paskukim atgal, pervažiuosim per kitą tiltą, čia už poros kilometrų. Kam rizikuoti? Galim paskandinti mašiną ir tiek, — atsiliepė už Mykoliuką Barkus ir paskui priėjęs prie susirietusio enkavedisto, kuriam Mykoliukas spyrė pilvan, smogė jam kumščiu per galvą. Tas išsitiesė, pasipardė ir nurimo visam laikui.

Leitenantas paklausęs Barkaus patarimo nusprendė, kad ištikrųjų bus geriau kitur persikelti per upę. Jis nieko blogo nenujausdamas pradėjo lipti viršun ir iškišęs galvą iš pakraušės pamatė, elektrinės lempučių šviesoje, čia pat prieš savo nosį stovintį Barkų ir taikantį į jo galvą automata.

— Iškelk rankas aukštyn ir lipk į viršų, — įsakė Barkus griežtu balsu.

Leitenantas metęs žvilgsnį į tiltą, pamatė išsitiesusius gulinčius abu enkavedistus ir stovintį ties jais Mykoliuką su automatu. Jis suprato, ką jo karierai atėjo galas, o gal ir gyvybei... Nieko nesakydamas paklusniai, pakėles rankas, išlipo ant tilto ir atsistojo priešais Barkų.

— Apsisuk! — sukomandavo Barkus.

Leitenantas apsisuko.

— Paimk iš jo revolverį ir iskratyk kišenes, — pasakė Barkus, kreipdamasis į Mykoliuką.

Mykoliukas žaibu prišoko prie leitenanto, ištraukė iš kabūros nagana, paskui iš milinės kišenės dvi kiaušines granatas ir padavė Barkui.

— Atrakink jam rankas, — vėl įsakė enkavedistui Barkus rodydamas į Mykoliuką.

Kada enkavedistas paliuosavo Mykoliuką, Barkus liepė sumesti į automobilį kitų enkavedistų lavonus. Ir kada tai buvo atlikta Barkus pasakė Mykoliukui:

— Prirakink jį prie dengtuvo turėklų automobilyje ir pats sėsk užpakaly. Važiuosim pas Lúšį.

Mykoliukas per tris mirksnius įvykdė jam pavestą uždavinį.

— Duokš čia dešinę ranką... štai šitaip, — komandavo jis enkavedistą, prirakindamas jį tais pačiais pančiais prie automobilio briaunos.

— Tai tu turėk omenyje: jeigu tik mėginsi ką nors — kulipka pakaušin — be jokių ceremonijų — suprantama? — įspėjo dar Mykoliukas enkavedistą tais pačiais žodžiais, kuriuos jis buvo prieš tai pasakęs Mykoliukui.

— Taip yra, visiškai suprantama, — atsakė

paklusniu balsu enkavedistas.

— Reiškia, viskas tvarkoj. Apsiėjo be vieno kraujo lašo praliejimo. Viskas tvarkoj! Aš visuo-
met esu tos nuomonės, jei galima, reikia apsieiti
be kraujo praliejimo, — pasakė Barkus sėsda-
masis prie automobilio vairo.

☆

Dulkinu, nuo sausros suaižėjusiu, ir išdžiū-
vusiu keiiu ėjo moteris. Ji buvo Vilniuje ieškoti
savo dukterš Marytės. Jau antras mėnuo, kaip
jos dukterį atėję naktį enkavedistai suėmė, ir
nuo to laiko ji jos nebematė, ir nieko apie ją
negirdėjo. Kai Marytę suėmė, jos motinos nebū-
ta namuose; ji buvo išėjusi kaiman pas pažįsta-
mus, maisto parsinešti. Sugrįžusi dukters nebe-
rado. O jos vyrą ir vyresnįjį sūnų dar prieš dve-
jus metus ištrėmė kažkur į Turkestaną, į tokią
vietą, kurios vardo ji net išstarti nemokėjo; žino-
jo tik tai, kad tai buvo labai toli - pačiam pa-
saulio pakrašty.

Kai vyrą ir sūnų išvežė, ją ir dukterį iš ūkio
išvarė, neleisdami nieko iš ten pasiimti. Išvary-
tos iš namų neturėjo kur dėtis ir kaip begyven-
ti. Valsčiaus sargas, senas pažįstamas, sutiko ją
ir dukterį priglausti pas save. Jis joms užleido
kambariuką, o pats persikėlė miegoti virtuvėn.
Ji padėjo seniui palaikyti švarą valsčiaus rašti-
nėje ir imdavo skalbti baltinius; duktė Marytė
lankė vietinę mokyklą ir laisvu nuo pamokų me-
tų padėdavo motinai.

Jos taip ir skurdo prie senio vis diena iš
dienos tikėdamos permainų, vis laukdamos su-
grįžtant tėvo ir brolio.

Bet štai, vieną naktį ginkluoti enkavedistai
išvedė Marytę nežinia kur ir už ką...

Motina sekančią dieną nuėjo pėsčia Vilniun,
nes jai milicijos viršininkas Šarkūnas pasakė,
kad Marytė išvežta Vilniun. Tačiau nežinodama
kur kreiptis, ir nemokėdama rusų kalbos, nieko
nesužinojusi grįžo namo. Buvo dar porą kartų -
irgi tas pats.

Ir šį kartą, būdama Vilniuje, taip pat nieko
nesužinojo apie savo dukters Marytės likimą. Vi-
są naktį išklūpėjus prie Aušros Vartų, išėjo ji į
namus anksti rytą - vos brėkstant.

Žemė buvo pridengta miglomis, o dangus
debesiuotas. Jau prasidėjo ruduo - buvo rugsėjis.
Dar šilta, o už savaitės dangus pasidarys palšas,
blėstantis, dienos vis dar bus šviesios, bet jau
vėsesnės, visas oras apnarpliotas sidabriniais
siūlais - bobų vasara! Reikia skubėti surinkti der-
lių nuo laukų - tuoj prasidės šalnos, lietingos
dienos.

— Visą laiką buvo gražūs orai, — ir mote-
ris, išėjusi į laukus, pagalvojo susirūpinusi, —
nejaugi jau ruduo prasidėjo? Negali būti!...

Arti vidurdienio, tiesiai virš galvos debesys
pradėjo skleistis - retėti.

(Bus daugiau)



Nepriklausomos Lietuvos gyvenimo paminklai — moderniški pastatai

Ka Maciau Ir Patyriau Australijoje

Rašo: A. GAULIA

(Tąsa iš 77 Nr.)

Štai ir vėl mano akyse sumirgėjo Sydnejaus miestas. Canberros šaltas klimatas ir žiemai artinantis nuliūdusi jos gamta, negali prilygti Sydnejui, kurio klimatas tiek pat skiriasi, kiek Santos nuo Sāo Paulo, bet bendrai imant, yra žymiai vėsesnis negu šių dviejų Brazilijos miestų, nes Sydnejus ir Canberra yra beveik tokioje pat pietų platumoje, kaip Montevideo ir Buenos Aires.

Kaip daugumai yra žinoma, Sydnejus yra ne tik patys gražiausias bet ir patys didžiausias Australijos miestas. Didžiausia šios milžiniškos salos žymenybė yra Sydnejaus tiltas, jungiantis dvi miesto dalis, perskirtas Parramatta upės. To tilto statyba užtruko 7 metus, nuo 1925 iki 1932 metų, ir kainavo 10.000.000 svarų sterlingų (- 550 milijonų kruzeirų). Per jį eina du geležinkeliai, dvi tramvajaus linijos, du vieškeliai ir du šaligatviai pėstiems. Visas tiltas yra vieno milžiniško lanko konstrukcijos ir laikomas didžiausiu tokio tipo tiltu pasaulyje. Jis taip brangiai kainavo valstybei, jog net šiandien po 18 metų nuo jo pastatymo, už jo pervažiavimą su auto mašina, kurių Sydnejuje labai daug, imamas mokestis abiem kryptimi.

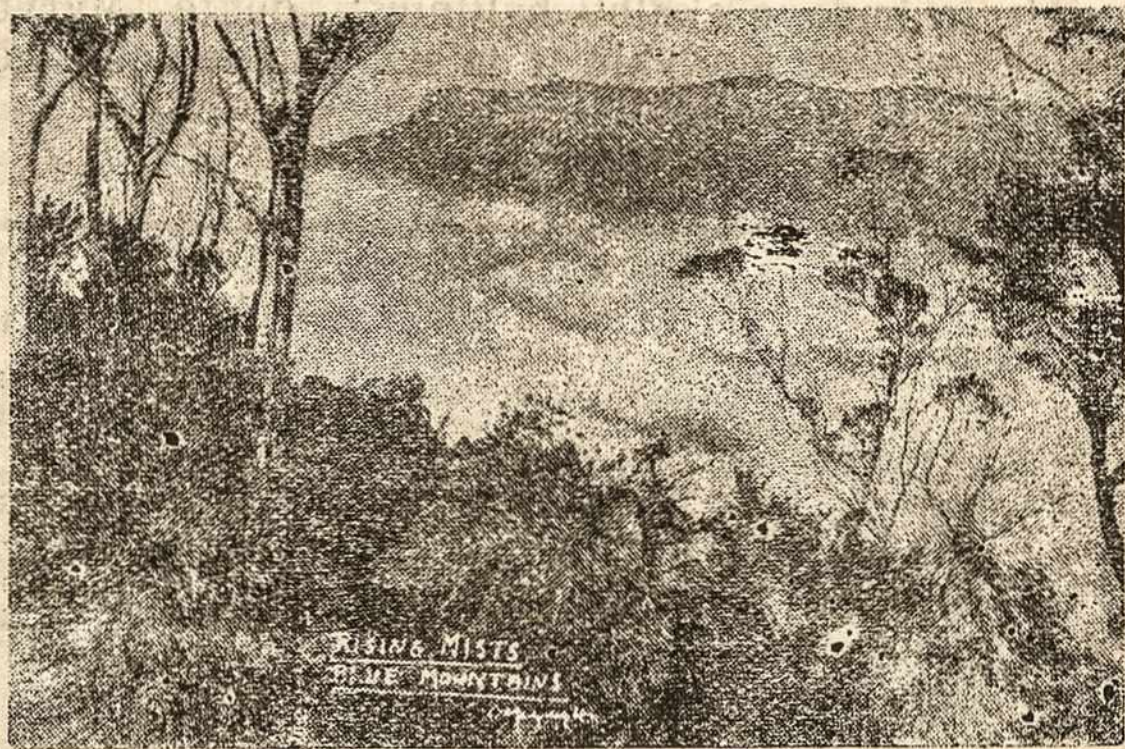
Sydnejaus klimatas vasarą toks pat karštas kaip Sāo Paulo, bet žiemą gerai šaltokas. Vasaros naktys vėsios, o bendrai Australijos klimatas yra sausas, ir laikomas vienu iš geriausių pasaulyje. Mūsų lietuviai pripratę prie dar šaltesnių orų, randa Australijos klimatą dar per šiltu, ir daug mūsų tautiečių persikėlė toliau į vėsiuosius pietus, į Geelongo miestą esantį priešais Melbourne, o kiti net į Tasmanijos salą, kur kas metai gerokai pasvinga, ir bendrai tos salos gamta nemažai primena Lietuvą.

Sydnejuje taip pat gyvena didesnis skaičius svetimtaučių kurie savo papročiais teikia miestui savotišką atspalvį. Australai net giriasi, kad Sydnejus esąs suamerikonėjęs, bet mažai teisybės pasako taip tvirtindami. Jis tik skiriasi nuo

Melbourn, kuris yra labiau išlaikęs senąsias anglių tradicijas.

Keistas dalykas, kad čia visur lengvai galima atskirti europietį nuo australo, ne tik iš elgesio bet ir iš apsirengimo, į kuriuos šie kengūrų žemyno šeiminkai mažai tekreipia dėmesio. Reikšmingiausias vyriškas apsirengimas yra smokingas, kurį galima įsigyti už 18 svarų sterlingų. Kiti rūbai yra senos mados, nors pasiūti iš angliškos medžiagos. Išskyrus Sydnejų ir Melbourne, kurie šiek tiek dar moderniškesni, kituose miestuose apsirengimo mados atsilikusios mažiau sia kokius 15 metų, palyginus su Europos arba Amerikos madomis.

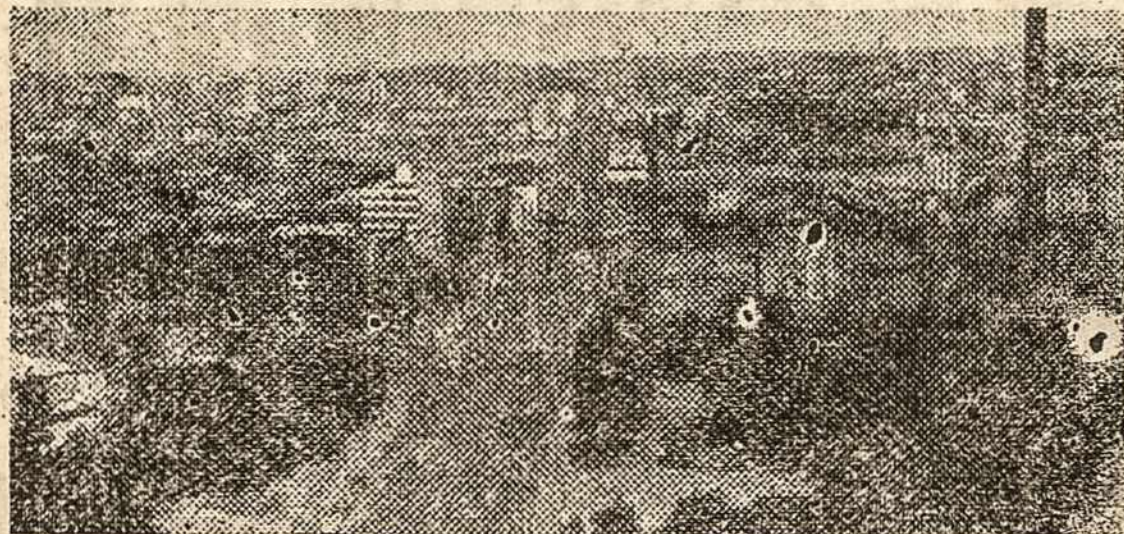
Apsirengimo nemoderniškumas pareina iš dalies ir nuo to, kad Australijoje nesimato klasių skirtumo. Ten fabriku žmonės nesijaučia menkesniais už valdininkus ir inteligentus, ir niekur nepastebėjau, kad šie pastarieji jaustūsi bent



Žavingi reginiai australijoje - Mėlynieji kalnai

kiek garbingesni už pirmuosius. Ta lygybė turi savo priežastis ir paaiškinimą:

Nepamirškime, kad Australija yra dar labai jaunas kraštas. Nuo pirmųjų kolonistų įsikūrimo tepraėjo apie šimtas metų. Kai pirmieji laisvi žmonės atvyko apsigyventi Australijoje, Brazilija jau turėjo 8 milijonus gyventojų. Be to, Australija nepažino vergijos nei rasių persekiojimo. Kartu su industrijos kilimu, ten darbo rankų paklausa visuomet buvo ir bus labai didelė, ir matyti, jog šis kraštas ateityje taps pramonės milžinu. Toji paklausa pastatė kitur mažai įvertintą darbininką labai svarbion vieton. Be to, valstybės nustatyti aukšti mokesčiai šeiminkams, kurių pelno didelė dalis plaukia į valstybės išdą, mažina šeiminko, o didina darbininko uždarbius. Tas reiškinys pastatė darbdavius ir darbininkus vienon gyvenimo linijon, ir šioji lygybė tol neišnyks, kol tūkstančiai darbo vietų nebus užpildyta. Ligi šiol Australija viduje ramiai sugyveno: darbdaviai visuomet skaitėsi su savo nei pačiais paprasčiausiais darbininkais, o šie niekuomet nepamiršdavo, kad pirmasis yra jų šeiminkas.



Moderniško Sydnejaus vaizdas

Pastaraisiais laikais prasidėjus komunistiniam antplūdžiui po pasaulį, rami savo viduje Australija irgi tapo paliesta tų audrų, nors ten komunistų nušimtis labai menkas ir visai nereikšmingas, bet kur jie įsispriaudžia kaip blusos į šalies kūną, visur kur tik gali kelia agitacijas ir triukšmą.

Australijos pati didžiausia laimė yra ta, kad ji šiandien gali atsivežti iš Europos savo pramonei naujų darbo jėgų, kurios kartu yra ir didžiausias Kremlius propagandos priešas. Nors tikrieji Australijos patriotai kaip galėdami remia imigracijos didinimą, yra ir mažiau susipratusių, komunistų suagituotų darbininkų, kurie per darbo unijas kas dieną vis griežčiau ir nedraugingiau

pasitinka naująjį atėvį. Dar laimė, kad jie visi nesuspėjo užsimiršti, jog ir jie visi yra ateiviai, tik kiek senesni.

Tarp didelio Sydnejaus svetimtaučių skaičiaus, lietuviai užima taip pat stambią vietą. Sydnejuje šiandien priskaitoma virš tūkstančio mūsų tautiečių, sudarančių mūsų svarbiausią koloniją Australijoje. Tai tikras Australijos lietuvių centras, į kurį įeina visos kitos sąjungos, kaip priklausantieji skyriai, ir tai ne dėl to, kad kad Melbourne ar Adelaidėje, arba kitose lietuvių kolonijose neatsirastų gerų organizatorių, o tik dėl to, kad Sydnejuje randasi jau prieš 20 metų pirmųjų lietuvių atėvių įsteigta, tvirta kaip mūsų ažuolai, «Australijos Lietuvių Draugija». (B. d.)

TĖVYNĖS SARGYBOJE

(Vieno jubiliejaus proga)

Šiais metais sukako 40 metų kaip Dr. E. Draugelis darbuojasi literatūros bei žurnalistikos dirvoje.



Dr. E. Draugelis

Pirmieji šioj srityje bandymai tilpo dar kelerių metų anksčiau Marijampolės gimnazijos moksleivių slaptai leidžiamame laikraštėlyje, tačiau to dar nebūtų galima rimtai vertinti; tai buvo pirmieji jaunuolio bandymai, nors ne be talento parašyti. Jie jau iš karto bylojo, kad plunksna valdoma mikliai, sklandžiai bei intriguojančiai.

Toliau sekė rašiniai Seinų «Šaltinėlyje», prel. A. Dambrausko mėnes. žurnale «Draugija», juo-

ky laikraštyje «Garnys» ir dienraštyje «Viltis», kuris pradžioje buvo redaguojamas adv. A. Smetonos, o vėliau žinomo katalikų veikėjo bei mokslininko Pr. Dovydaičio.

E. Draugeliui esant Maskvos universitete 1910 metais pradėjo eiti «Ateitis» - lietuvių katalikų moksleivių žurnalas. Vyriausiu to žurnalo redaktoriumi buvo minetas Pr. Dovydaitis, gabus to universiteto studentas (gavo už savo dizertaciją sidabro medalį), gi literatūros, kritikos bei moksleivių gyvenimo apžvalgos skyrių vedė E. Draugelis. Jaunojo literato plunksna savo švelniomis originalėmis novelėmis «Alyvoms žydint», «Varpams gaudžiant», «Gyvačių karalius» ir kt. atkreipė skaitančios visuomenės dėmesį ir kaikurie jo raštų tapo įtraukti į chrestomatiją kaip tautinės lyrinės prozos pavyzdžiai.

Tarp ko kito galima būtų priminti, kad «Ateities» žurnalo viršelio vinjetę nupiešė taip pat E. Draugelis. Vinjetė paprasta, bet simbolinga, daug nusakanti, — tai erškėčių šakelė, apsvijus apie žodį «Ateitis». Ir ištiesų išpėta: liet. katal. moksleivių, ir iš viso jaunuomenės ateitis buvo, yra ir bus erškėčių gaubiama, erškėčiais klota..

Pirmajame pasauliniame kare, E. Draugelis dalyvavo kaip karo gydytojas ir buvo specialiu korespondentu iš fronto dienraštyje «Viltis» leidžiamam Vilniuje.

1918 metais sugrįžus iš Rusijos buvo išrinktas į V. Liet. Tarybą, paskui į St. Seimą ir kitus 5 seimus. Nors turėjo be galo daug šitose institucijose ir tiesioginio darbo, bet surasdavo laiko ir plunksnos darbui: jo raštai visuomeninio pobūdžio, medicinos klausimais, arba grynai literatūriniai, dažniausia jumoro bei satyros feljetonai parašu K. K. Lizdeika labai buvo mėgiami tiek «Ateityje» «Ūkininke», tiek dienraščiuose «Rytas», «Laisvė», «XX amžius» ir kt.

Atskirai buvo išleistos kelios brošiūros sveikatos srities (Limpamos ligos ir kt.). Taip pat atskirai buvo išleista komedija «Slidžiais takais» iš moksleivių gyvenimo ir didelė drama «Vergas».

Dr. E. Draugelis pasirašinėdavo ne vien slapyvardė K. K. Lizdeika. Dažniau mėgiamus slapyvardžius galima paminėti kaip: Mėlynasis Šilas, Gylys, Petras Gilius, Homo, Ūkininkas, Emigrantas.

Ir po 40 metų jubilijato plunksna dar nesurūdijo: ir šiandien mes aptinkame jo straipsnių tiek Brazilijos, tiek Argentinos lietuvių spaudoje.

Kalėdų Senelis

Juozas Lingis

Kokios gi būtų Kalėdos be eglutės ir taip laukiamo Kalėdų senelio. Nors eglutė žaliuoja žiemą vasarėlę, o Kalėdų senelis senas, ilga žila barzda, bet nei eglutė, nei senelis nėra seni, kaip nėra senas paprotys dalyti dovanas per Kalėdas.

Flamandijoje jau šv. Martynas, kurio šventė yra lapkričio 11 d. apsilvilkęs vyskupo drabužiais, užsidėjęs vyskupo kepurę (mitrą) ir rankoje laikydamas vyskupo lazdą, vaikšto po namus ir teiraujasi, kaip per metus elgėsi vaikučiai. Jei jie buvo geručiai, darbštūs, klusnūs, gauna dovanėlių, o jei buvo neklaužados, nedori, tinginiai, gauna rykštelės paragauti.

Kituose kraštuose dovanėles dalina kitas žiemos šventasis - šv. Mikalojus, kurio šventė yra gruodžio 6 d. Kai kuriuose katalikiškuose kraštuose, kaip pvz. Prancūzijoje, Šveicarijoje, Olandijoje ir pietų Vokietijoje šv. Mikalojaus diena atstoja Kūčių vakarą protestantiškuose kraštuose. Ir šv. Mikalojus, kurs buvo Myros (Mažoje Azijoje) vyskupas, dėvi vyskupo drabužius, kaip ir šv. Martynas, tik šv. Mikalojus eina ne vienas - jį lydi išsuodinta, su ragais ir grandinėmis apsikrovusi žmogysta. Šv. Mikalojus klausinėja vaikučius poterių; mokančius apdovanoja, o nemokantiems grąso ta užpakaly stovinčia išsuodinta žmogysta, kuri rankoje laiko rykštę. Jeigu šv. Mikalojus nesuspėjo pats ateiti vaikučiams dar neatsigulus, tai vaikučiai turi išvakarėse pakabinti savo kojinautes ir batelius, į kuriuos naktį atėjęs šv. Mikalojus įdeda dovanėlių. Olandijoje ir Belgijoje vaikučiai, palikdami nakčiai savo batukus, įdeda į juos šieno ir morkutę šv. Mykalojaus arkliui; mat, šventasis paprastai joja ant gražaus, balto risto žirgo.

Kartais šv. Mikalojus pasirodo ir per Kalėdas. Jį lydi tarnas Ruprechtas, vaikų, ypač neklaužadų, baubas. Šiaurinėje Vokietijoje, kartais Ruprechtas pats vienas joja ant balto žirgo kiaučių tikėjimo tiesų klausinėti. Rankoje jis laiko rykštę, jį lydi meška (virkščiais apsupta žmogysta), šventasis Kristus ir baltai apsirengusi mergaitė. Elzase, pvz. Kūdikieliu Jėzumi aprenčiama maža mergaitė. Ant galvos jai uždedama aukso karūna su uždegtomis žvakutėmis, vienoje rankoje ji laiko sidabrinį varpelį, antroje krepšelį su saldumynais. Paskui ją eina meškos kailiu apsisukus išsuodinta žmogysta, rankose ji žvangina grandines ir laiko rykštę. Tasai baubas, vadinamas Hans Trapp, ieško neklaužadų vaikų ir juos užtikęs nori nubauti, bet tuo tarpu pasimaišo Kūdikielis Jėzus, išgelbsti nuo bausmės, paguodžia, paragina būti stropesniais, apdalina saldumynais.

Kūdikielis Jėzus kaip dovanų dalintojas sutinkamas ir Gotlando saloje Švedijoje. Tas paprotys yra atėjęs per Estijoje gyvenančius švedus, o Estijoje tas paprotys buvo paplitęs krašto vokiečių šeimose. Kad čia nebe šv. Mikalojus, o Kūdikielis Jėzus dovanas dalina, yra protestantų tikėjimo išdava, nes protestantai šventųjų garbinimo nepripažįsta. Anot jų, dovanas tegali tik pats Kristus dalyti, o ne koks šventasis.

Laikui bėgant ir Kūdikielį Jėzų pakeitė dabartinis mūsų Kalėdų senelis, kuris savo išvaiz-

da yra ne kas kitas, o tik jau minėtas šv. Mikalojus, tik jis nebevilki vyskupo drabužiais, o ilgais kailiniais, kailine kepure ir maišu su dovanomis ant nugaros. Jis keliauja, paprastai vienas ir nebeklausinėja vaikučių tikėjimo tiesų, be to, ir dovanas dalina ne vien tik vaikučiams, bet ir suaugusiems. Ir tą mūsų dabartinį Kalėdų senelį matome tokį visuose kraštuose, išskyrus tuos, kur jam dar nepavyko išstumti šv. Mikalojaus. Išimtį gal sudaro švedų Kalėdų senelis, kuris nėra vien tik šv. Mikalojaus pamėgdžiojimas, bet turi ir švediškų bruožų. Jį švedai vadina «Jultomte» (jul - Kalėdos, tomte - namų dvasia, aitvaras). Tasai «tomte», labai atitinkas mūsų aitvarui, yra senas švedų tautoje. Jis gyvena dažnai kur nors tvartų palėpyje. Per Kūčias jam būdavo nešama saldžios košės, kad jis neužsirūstintų ir neužtrauktų namams kokios nelaimės. Jis buvo vaizduojamas mažyčiu seneliu, žila ilga barzda ir trumpomis ligi kelių kelnėmis. Bet tas «tomte» nebuvo dabartinis Kalėdų senelis ir dovanų nedalindavo. Tik paskui, perkėlus dovanų dalinimą į Kalėdas, buvo jam tos dovanos dalinti patikėtos: pirmiau jas atlikdavo ožys. Kada atsirado tas švedų «tomte» kaip dovanų dalintojas, galima net visai tiksliai nustatyti. 1884 m. pasirodė viename švedų laikraštyje švedų dailininkės Jenny Nystroem iliustracija, kur mažiukai «jultomtai» velka rogutes, visokių dovanų prikrautas. Skirtumas didelis tarp kitų kraštų aukšto, tvirto senio ilgais kailiniais ir to nediduko švedų «jultomto» trumpomis ligi kelių kelnėmis ir numegsta raudona kepuraitė. Jis toks Švedijoje pasiliko ir iki šios dienos.

Kalėdų senelis toks, kokį mes matydavome Lietuvoje, sutinkame dabar Vokietijoje, Anglijoje, Amerikoje ir kitur, yra gimęs devynioliktoje šimtmečio Vokietijoje, o iš ten arba tiesiog, arba per spausdintas Kalėdų atvirutes paplito visur kitur. Pas mus Lietuvoje vargiai ar jis bus senesnis už mūsų nepriklausomybę.

Ir šv. Mikalojus ir šv. Martynas, ir Kūdikielis Jėzus, pagaliau ir tas mūsų dabartinis Kalėdų senelis pradžioje dalindavo dovanas tik mažiems, bet paskui ėmė dalinti ir suaugusiems. Duoti dovanas ir suteikti džiaugsmo viens kitam yra labai senas žmonijos paprotys, nors senovėje dovanos buvo dalinamos ne per Kalėdas. Senovės romėnai viens kitam dovanas dalindavo per Naujus Metus. Tas dovanų dalinimas ėjo ir per visus viduramžius. Iš Romos jis pasiekė net tolimą šiaurę. Viena islandiečių pasaka iš viduramžių sako, kad jarlas (vadas) Erikas per Naujus Metus dalindavęs dovanas, kaip kad yra paprotys ir kituose kraštuose. Tas pats sakoma ir apie šv. Olovą. Naujų Metų dovanos buvo labai paplitusios ir Anglijoje, ir Vokietijoje, ir kitur. Daugiausia jas duodavo šeiminiškai savo tarnams.

18 amžiuje Kalėdų dovanos dalinamos jau nebe vien tarnams, bet ir savųjų tarpe. Dovanas sudarydavo daugiausia valgomosios gerybės, o tokioms dovanoms dalyti Kalėdos buvo gana patogus laikas - aruodai tada buvo pilni su kauptu, mėsos priskersta ligi valiai, alaus pridaryta, net bačkos plyšta! Tas paprotys Lietuvoje yra užsilikęs «paviržiaus» pavydžiu. Samdiniams, baigus ištarnautus metus, o tatai būdavo daugiausia Kalėdų tarpušventyje, išvykstant šeiminiškai įdėdavo paviržių - duonos, mėsos, dešros, taukų ar kitokių valgomų gėrybių.

Lietuvoje

Surusinti Mažosios Lietuvos vietovardžiai

Labai skaudžius kelius paskutinių keliolikos metų bėgyje turėjo praeiti didingosios Lietuvos praeities ir tikriausi lietuviškumo liudytojai Mažojoje Lietuvoje - lietuviškieji vietovardžiai. Dar netaip senai, pereito amžiaus pabaigoje ir net šio pradžioje, etnografiškai jų priskaitė keliolika tūkstančių. Galima buvo tvirtinti, kad beveik visas rytinės Rytprūsių dalies žemės vardynas buvo perdėm lietuviškas. Per išstisus šimtus metų Prūsijos imperialistai neįstengė o gal ir nedrįso, panaikinti lietuviškosios žemės vardo.

Kitaip reikalai įvirto, kai M. Lietuvoje įsigalėjo hitleriniai okupantai. Vienas didžiausių «Fuehrerio» ir Rytprūsių prezidento Dr. Kocho patvarkymų buvo lietuviškąją šio krašto praeitį primenančių vietovardžių likvidavimas. Hitlerio valdymo laikais beveik visos gyvenamos vietovės, turinčios lietuviškus vardus, specialiais valdžios dekretais, buvo perkrikštytos. Lietuviškieji vietovardžiai buvo suvokietinti netik suteikiant vokiškas galūnes, bet neretais atvejais pakeičiant ir jų šaknis. Policijos išleistais potvarkiais buvo baudžiami visi tie gyventojai, kurie šnekamoje kalboje ar raštuose vartojo senuosius lietuviškuosius pavadinimus.

Einant Potsdamo susitarimu, lietuviškoji Rytprūsių dalis buvo atiduota Sovietų Sąjungai administruoti. Atiduota besalygiškai, kaip ir visi kiti kraštai anapus geležinės uždangos. Minėtos srities rusinimą sovietai pradėjo deportuodami senuosius gyventojus, vis vien lietuviškos ar vokiškos kilmės jie būtų. Kiek vėliau sekė krašto kolonizacija slavišku elementu, na, ir vietovardžių surusinimas. Surusinti visi, be jokios išimties, vietovardžiai, neskaitant ar jie lietuviškus, ar vokiškus vardus turėjo: visiems buvo duoti grynai rusiški ir dažniausia specialiai bolševikiški vardai.

Pietinė Rytprūsių dalis, kaip

žinome, atiteko lenkams. Toje dalyje iš viso lietuviškų vietovardžių buvo žymiai mažiau. Tačiau ir sovietiniai lenkai niekuo neatsiliko nuo savo mokytojų bolševikų: lenkina viską, kas tik buvo galima. Ir lietuviškiems vietovardžiams čia buvo suteikti lenkiški vardai. Vis dėlto lenkai «krikštydami» ir lenkindami vokiškuosius ir lietuviškuosius vietovardžius, nesielgė visiškai be atodairos, kaip kad darė sovietai: Rytinėje Rytprūsių dalyje. Tam tikram lietuviškų vietovardžių skaičiui čia buvo paliktos bent jau lietuviškos šaknys.

Kas liečia Klaipėdos krašto vietovardžius, tai čia Sovietai iki šiam laikui nepasistengė jų surusinti. Atvirkščiai, oficialiai buvo visur panaikinti vokiški vietovardžiai, į jų vietą gražinant tikruosius lietuviškuosius. Čia laikosi kitos politikos ir plano: pirmiausia reikia likviduoti senuosius gyventojus, deportuoti juos, kolonizuoti maskoliais ar kitomis slaviškomis bei mongoliškomis tautomis, ir tik po to surusinti vietų pavadinimus.

Nepasėti žiemkenčiai - trūksta sėklų

Iš bolševikų spaudos matyti, kad rudens sėja Lietuvoje šiemet vyko labai silpnai ir žymia dalimi suvėlinta. Dar lapkričio pradžioje buvo daug nepasėta žiemkenčių, nes trūko sėklų. Bolševikinių laikraščių pranešimais, daugelis kolchozininkų išsidalinę grūdus, o kai reikėjo sėti - nebuvo kuo. Kitose vietose sėklai buvę palikti patys blogiausi grūdai.

Traktoriai nevažiuoja - reikia arklių

Bolševikų spauda prikaišioja kolchozininkams, kad jie nesilaikyti iniciatyvos suarti laukus. Dauge lyje vietų tam reikalui trūksta traukiamosios jėgos.

Laikraščiai jau neberašo, kad iš «broliškių» respublikų ateis milžiniški kiekiai traktorių, o

siūlo susirasti lietuviškus arklius ir juos įkinkyti į arklius ir vežimus.

Cukriniai runkeliai ir bulvės tebėra lauke

Lietuvos žmonės negauna cukraus, nes visus saldumynus čia nusigraibo maskoliai. Taigi nesisukubina ir su cukrinių runkelių derliaus nuėmimu, jau užėjo šalnų, o cukriniai runkeliai daug kur nenurauti arba tebėra laukuose net nesudėti į krūvas. Raginama juos surinkti ir apdėti lapais, šiaudais bei pynėmis, nes išvežti vistiek nesą galimybės - komunistams trūksta susiėkimo priemonių.

Negeriau ir su bulvėmis. Kolchozai turi sudaryti «grafiką» bulviakasūi užbaigti. Agronomai moko kolchozininkus, kad nukastų bulvių nereikia palikti laukuose be priežiūros - reikia apsaugoti nuo šalčio panašiu būdu, kaip ir runkelius. Ta pačia proga nurodo, kad šaknivaizius smarkiai apgadino grybinės ir bakterinės ligos.

Širvintų raione sunyko gyvulininkystė

Nežiūrint visų užplanavimų ir gyvulių «suvirtinimų», antrosios okupacijos metu 1945-1950 m. čia smarkiai sunykusi gyvulininkystė. Iš esamų rajone 111 kolchozų 35 visiškai nelaiko galvijų, 45 kolchozai neturi kiaušinių farmų, 59 kolchozuose nesą avių, o 35 kolchozai neturi net paukščių.

Dauge lyje vietų nesiruošiama statyti tvartus. Kitose vietose, kur esą šiek tiek galvijų, jau dabar jiems trūksta pašaro. Eilėje kolchozų pašarų surinkimas įvykdytas vos keliolika procentų, o ir tuos pačius pašarus baigia vogti kolchozininkai.

Apsivogė maskoliai - išėikvojo 100.000

Utenos rajone iš kolonistų ir vietinių invalidų tarpo buvo sudaryta kooperatinė artelė «Frontininkas» kuriai vadovavo rusai, gi administracijoje buvo ir lietuvių. Deja, kaip ir daug kur, taip ir čia artelės veikla baigėsi negražiai. «Draugai» įvairiomis kombinacijomis padarė artelei nuostolių daugiau kaip 100.000 rublių sumai. Didžiausias kaltininkas Koršunovas pasislėpė ir esąs ieškomas.



Korejos Karas ir Trumano - Atlee Konferencija

Lapkričio mėn. stambios kiniečių komunistų karo pajėgos peržengė Mandžiūrijos sieną ir pradėjo didelio masto kontraofenzyvą prieš UNO, amerikiečių ir pietų Korejos dalinius, kurie jau beveik buvo baigia užimti visą Korejos teritoriją, kad atstatytų suvienitos Korejos valstybę ir vyriausybę pagal UNO rekomendaciją. Savo skaičiumi žymiai stipresnės Kiniečių divizijos staiga puldamos iš Mandžiūrijos niekais pavertė Mac Arthuro paskutiniosios ofenzyvos planus, privertė sąjungininkų kariuomenę trauktis, patiriant nelengvus nuostolius. Atsiliri fronto ruožai ir kovojantieji daliniai pateko į pavojų būti ašyti ir tik didelių pastangų ir herojiškų kovų dėka įstengė prasiveržti ir susijungti su pagrindiniais pasitraukusiais daliniais. Per paskutines 4 savaites skaitant nuo lapkričio mėn. 26 d. kada prasidėjo raudonųjų kiniečių puolimas, UNO kariuomenė apleido beveik visą šiaurės Koreją.

Pagrindinės sąjungininkų jėgos šiuo metu yra pasitraukusios į naujas gynimosi pozicijas, kurios eina tarp pietų Korejos sostinės Seulo ir šiaurinės sienos. Į šiaurę nuo šios gynimosi linijos iki priešo, tęsiasi apie 80 km. gilumos niekeno žemė. Tame ruože kiniečiai dar nepradėjo puolimo, bet yra daromi dideli pasirengimai jam pradėti. Prie Vonsan ir Hamsun atkirs tieji daliniai, prasikovojo saukelį iki jūros ir jau yra evakuoti jūros keliu. Pagrindinis būsimųjų kovų teatras yra centro frontas, kur yra koncentruojama 300.000 kiniečių su mongolų kavalerija prasiveržiamams veiksmams priešaky.

Kiniečių įsiveržimas į Korejos teritoriją iš karto pastatė visą pasaulį prieš tikrą ir tiesioginį trečiojo pasaulinio karo pavojų. Europos sostinėse šis

staigus ir netikėtas padėties su-sikomplicavimas padarė baisų įspūdį. Amerikiečių politika ir karo strategija Toluose Rytuose, staiga susidūrė su Vakarų Europos baime ir neriztumu žengti keliu, kuris veda prie Amerikos ir Kinijos karo ir, gal būt, neišvengiamai prie bendro jo karo. Londone kaip vyriausybės galva Atlee taip ir opozicijos vadas Churchilis pasisakė prieš karo išplėtimą Kinijoje, kuris susilpnintų pagrindinį frontą — Europą, dar visai nepasirengusią gintis, prieš bolševikiškas rusų divizijas.

Viešojo opinija pradėjo kaltinti gen. Mac Arthura, kurio militariniai žygiai sukūrė padėtį be išeities, besiremiant klaidinga spekuliacija, jog kiniečių komunistai neįsikiš į Korejos karą, nors buvo žinoma, kad Mandžiūrijoje jau senai buvo koncentruojamos prie sienos skaitlingos kiniečių divizijos.

D. Britanijos ministeris pirmininkas Atlee pareiškė vyksiant tartinis su prezidentu Trumanu. Bendrame konferencijos komunikate buvo pareikšta, JAV-bės ir Anglija yra pasirengusios tartis su Kinija, jei tik tokie pasitarimai turėtų tikslą suvienyti Koreją demokratiškais pagrindais. Jei Kinija parodytų nors ženklą geros valios, taika laimėtų; priešingu atveju UNO valstybės turės imtis priemonių kad suvienytų tautų konstitucijos nuostatai būtų išlaikyti. »Ne bus daroma nei nusileidimų nei rekompensacijų užpuolikui tiek Toluose Rytuose, tiek bet kur kitur».

Trumano ir Atlee konferencijos padariniai pamažu pradėjo rodyti savo vaisius paskutiniųjų dviejų savaičių politinių įvykių vystimosi eigoje. Nėra paslaptis, kad JAV reikalavo «stiprios rankos» politikos, prieš komunizmo agresiją, taipgi yra žinoma kad Anglija buvo linkusi ieško-

tį susitarimo kelių, kad tik išvengtų karo, netgi darant su aukomis surištų nusileidimų. Da bar britų nuomonė šiek tiek pasikeitė. Ją aiškiausiai nusakė patsai Atlee, kalbėdamas Londone gruodžio 14 d. «Arba priimtinas susitarimas su Kinija bus galimas, arba pasaulinis karas pasidarys neišvengiamas».

Tuo pačiu laiku Lake Success bevykstančiuose JT posėdžiuose, kur dalyvavo ir kiniečių komunistų atstovai, buvo bandoma palenkinti kiniečius prie susitarimo. 6 valstybių pasiūlytoji rezoliucija apkaltino Kiniją įsikišus į Korejos karą, ir reikalavo atitraukti kiniečių kariuomenę, pažadant kiniečių sienų saugumo garantiją. Indijos vadovaujama 13 valstybių peticija buvo pasiūsta į Pekiną, kurioje prašoma, kad Kinija viešai pareikštų, kad ji neperžengs į pietus už skiriamosios linijos tarp šiaurės ir pietų Korejos. Kiniečių reikalavimai siekia kur kas toliau: evakacija UNO kariuomenės iš Korejos, perdavimas Formozos salos ir priėmimas komunistinės Kinijos į UNO narių tarpą.

Esant kokioms sąlygoms taikos ar karo klausimas priklausys nuo komunistinės Kinijos vyriausybės laikysenos. Praktiškai kalbant tai reikštų: jei kiniečiai vykdys toliau savo ofenzyvą, karas bus tęsiamas Korejoje toliau, ir bendrojo karo pradžia bus artėjanti. Niekas tuo tarpu dar neleidžia spėti, kad kiniečiai būtų linkę sustabdyti savo puolamuosius veiksmus ir neturėtų tikslo visas UNO sąjungininkų jėgas išmesti į jūrą.

Taip įvykiams besiklostant, JAV-bės skubiai pradėjo vykdyti karinio pasirengimo ir mobilizacijos planus. Daromi planai išplėsti ginklavimosi pramonę, kuri ateinančių metų laikotarpyje turi patrigubėti, net papekiagubėti. Gruodžio mėn. 16 d. prezidentas Trumanas iškilmingai paskelbė išimties stovį visame krašte. Išimties stovio paskelbimas suteikia prezidentui daugelį teisių leisti dekretus ir vykdyti nutarimus karo reikalams, neatsiklausiant parlamento pagal bendruosius konstitucijos reikalavimus. Tuo pačiu laiku gen. Eisenhoweris yra galutinai skiriamas būsimos Europos kariuomenės karo vadu, ir Belgijoje susirenkė Atlanto Pakto nariai skubiai rengia Europos apginklavimo ir bendros kariuomenės planus.

Lietuviai BRAZILIJOJE

MOKSLO METŲ UŽBAIGIMAS

Gruodžio mėn. 10 d. buvo Vila Zelinos parapijos seselių pranciškiečių vedamos mokyklos mokslo metų užbaigimas ir įteikimas pažymėjimų baigusiems mokyklą.

D plomų įteikimo iškilmės įvyko 15 val. mokyklos patalpose dalyvaujant mokiniams ir jų tėvams. Diplomus įteikė tos dienos garbės svečias Sao Paulo miesto prefeitas Dr. Lineu Prestes. Prieš diplomų įteikimą patys mokiniai atliko kelis meninės programos numerius. Šiais metais pradžios mokyklą baigė 149 mokiniai.

Po diplomų įteikimo svečiai, mokiniai ir susirinkusieji visuomenė nuvyko prie seselių pranciškiečių vienuolyno, į buvusią futbolo aikštę. Čia keli šimtai mokinių atliko kelis bendrus gimnastikos pratimus ir padainavo. São Paulo miesto prefeitas padėjo kertinį akmenį naujai mokyklai ir salei. Pašventinimo apeigas atliko klebonas kun. P. Ragažinskas.

Neužilgo Vila Zelinoje išaugs dar du kaltūros židiniai — mokykla ir salė.

Statybos darbai numatomi greitu laiku pradėti. Pabaigoje kalbėjo prefeitas Dr. Lineu Prestes pasigėrėdamas gražiu seselių pranciškiečių auklėjimo darbu. Svečių tarpe dar buvo Amerikos konsulas J. Greenup ir «Mūsų Lietuvos» atsakomasis redaktorius prof. José Ferreira Carrato.

— São Paulyje gyveną lietuviai dailininkai: Vlada Stančikaitė-Abraitienė, Antanas Kairys ir Antanas Navickas yra numatę ateinančiais metais, globojant Menininkų Klubui, suruošti savo kūrinių parodą, kuri bus ne anksčiau balandžio ar gegužės mėnesio.

-- Mokinių registracija seselių pranciškiečių mokykloje Vila Zelinoje ateinantiems metams yra baigta. Keliolika laisvų vietų yra tik pirmame skyriuje.

Suinteresuotieji gali kreiptis į seseles arba į kleboną kun. P. Ragažinską.

Dailininkė Vlada
STANČIKAITĖ — ABRAITIENĖ



Savo meniškėmis iliustracijomis puošianti kiekvieną «Mūsų Lietuvos» numerį. Visi «M.L.» viršeliai yra dailininkės išraižyti linoleume.

Šia proga «M. L.» redakcinė kolegija ir leidėjai taria nuoširdų ačiū.

PADĖKA

Bažnyčios naujiems suolams apmokėti aukojo:

Po Cr. 350.00, (vieno suolo kainą), Ant. Povilionis, Kazys Lipas, Ieva Andrulienė, Julija Rudminienė ir Veronika Bukienė.

Po Cr. 100.00 A. Katiniene, M. Pieczyk, Ana Pupelienė, Marija Rinkevičienė, Zofija Grubale.

Po 50.00 Magdalena Rutkauskienė, Jurgis Malinauskas, Teodora Gutauskienė, Marija Dapsienė, Darata Jakaitienė.

Ona Zdanevičienė Cr. 30.00.

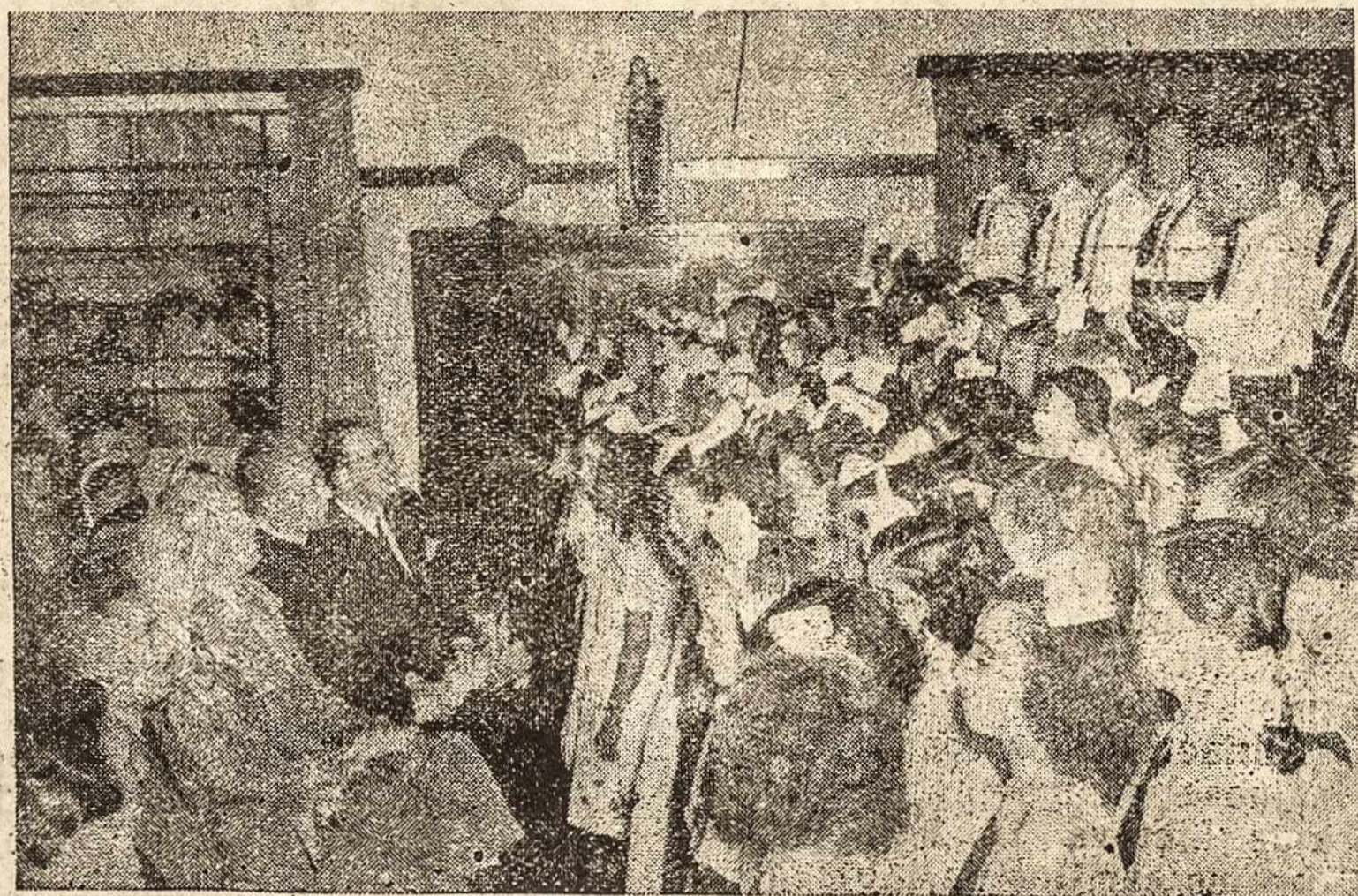
Viso jau surinkta Cr. 2.530 00. 10 užsakytų suolų kainuoja Cr. 3.500.00. Septyni suolai jau apmokėti sudėtomis aukomis.

Aukojusiems nuoširdžiai dėkoju.

Kun. P. Ragažinskas
Klebonas

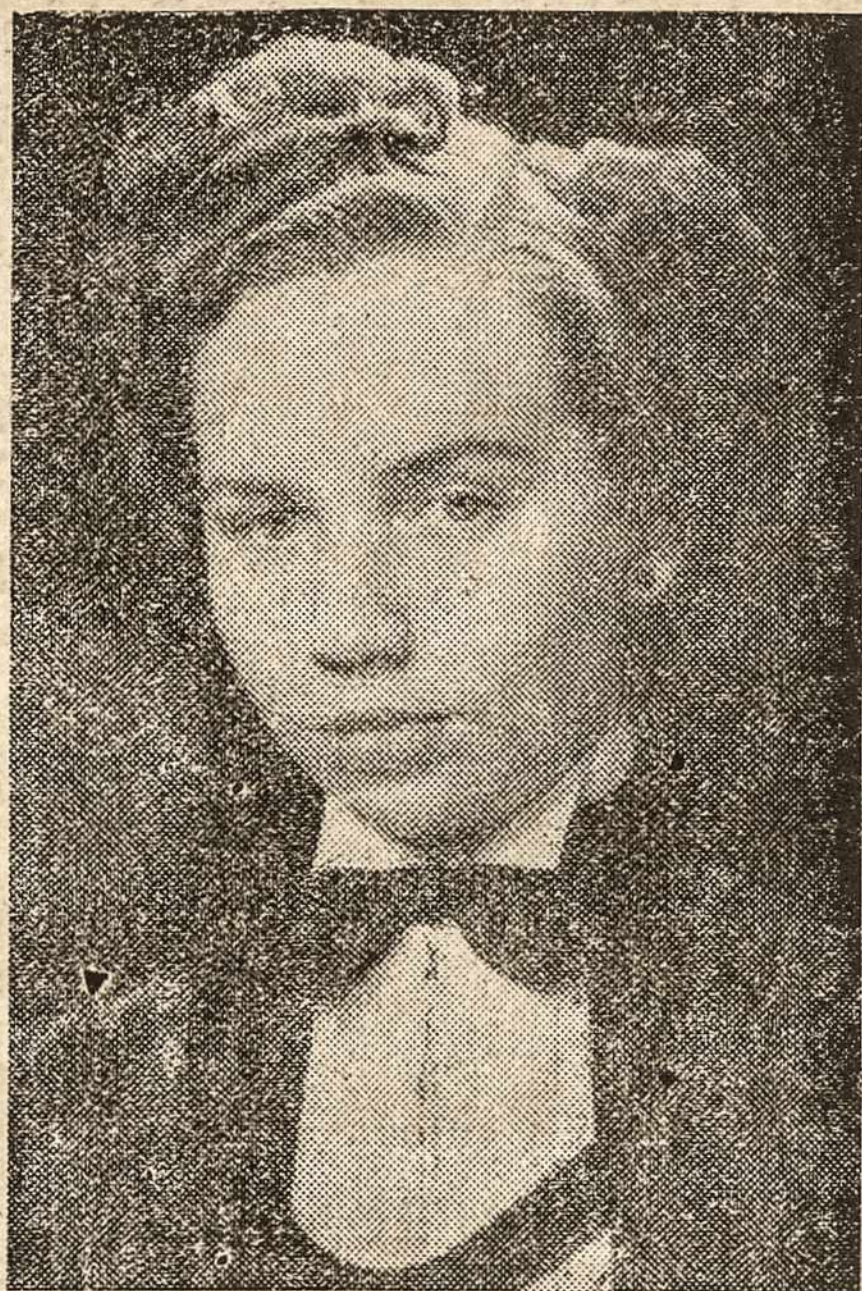
— Lietuvių S-gos Brazilijoje visuotinas metinis narių susirinkimas įvyks 1951 m. sausio 7 d. 15 val. rua Lituania, 67.

Visų narių dalyvavimas būtinas. Bus renkama nauja 1951 metams valdyba ir sprendžiami kiti S-gos svarbus reikalai



Scenoje baigusieji mokyklą mokiniai laukia diplomų įteikimo. Sėdi svečiai: kapitonas Ari. São Paulo miesto prefeitas Dr. Lineu Prestes, Amerikos konsulas J. Greenup, kun. klebonas P. Ragažinskas ir prof. José Ferreira Carrato, «M.L.» ats. redaktorius

Ana MATELIONYTĖ



Liudvikos ir Juozo Matelionių, žinomų kolonijoj industrialų ir «M. L.» leidėjų dukrelė, baigė šiais metais seserų saleziečių gimnaziją. Diplomų įteikimo iškilmės buvo gruodžio mėn. 9 d. A. Matelionytė, nors ir yra gimusi ir augusi Brazilijoje, bet gražiai vartoja lietuvių kalbą ir vadovauja lietuvaiteis skautėms. Sveikiname.

Ilgiausių Metų!

P-lė Marija Vagnerytė gruodžio mėn. 8 d. šventė savo 16-tą gimtadienį.

Ta proga Marytės tėveliai savo namuose, Rua Marechal Mallet 21. suruošė gausias vaišes, kuriomis paminėjo savo dukrelės gimimo dieną. Šiose linksmose vaišėse dalyvavo daug V. Zelinos tautiečių ir nemažas skaičius svečių ir iš tolimesnių rajonų. Vaišės praėjo labai gražioje ir linksmoje nuotaikoje. Prie įvairių skanių gėrimų ir užkandžių, malonu buvo pasiklaudyti gražios piano muzikos ir dainų kuriomis svečiams pavairino laiką pati Marytė bei jos muzikos studijų draugai ir draugės.

Marytei jos gimtadienio proga, linkime daug laimės ir geriausio pasisekimo savo meniškuose užsimojimuose.

J. M.

Rio de Janeiro lietuviai remia «Mūsų Lietuvą»

Gruodžio mėn. 20 d. grįžo iš Rio de Janeiro «Mūsų Lietuvos» atstovas, kuris ten lankė lietuvius laikraščio reikalais.

Rio de Janeiro lietuviai yra ne vien nuoširdūs, vaišingi, bet taip pat gausiai savo aukomis remia laikraščio reikalus. Jie gerai supranta spaudos reikšmę įšėivijos gyvenime, ir ne tik supranta, bet ir žino, kad yra reikalinga spauda ir jos palaikymui gausiai aukoja.

Plačiau apie šio krašto sostinės lietuvius ir jų duos numą spaudos reikalams bus sekančiame «Mūsų Lietuvos» nr.

O kaip su Vasario 16?

Ligi vasario 16 vos du mėnesiai beliko, tačiau neteko girdėti, kad kas nors jau rupintųsi Lietuvos Nepriklausomybės minėjimu. Kas yra Vasario 16 ir kokia šiandieninė Lietuvos padėtis yra, lietuviai labai gerai žino. Į Vasario 16 minėjimą reikėtų pasistengti pasikviesti daugiau kitataučių žurnalistų ir diplomatų, juos supažindinant su Lietuvos padėtimi.

Svarbu šiuo momentu daugiau palankumo pasaulyje įsigyti, nes Lietuvos išlaisvinimo valanda artėja.

Stambiausieji laikraščių iškarpu rinkimo biurai nepajėgia pilnai surinkti tik vienos didelės valstybės spaudos atsiliepimus vienu ar kitu klausimu. Antra vertus, toksai aptarnavimas brangiai kainuoja.

Todėl, I.A.I.C. prašo visus politinę akciją sudomintus lietuvius siuntinėti vietas spaudoje ir žurnaluose pastebėtus straipsnius apie Lietuvą ir lietuvius bei įvykius surištus su Lietuvos išlaisvinimo klausimu. Persiunčiant iškarpas siųsti šiuo adresu: Lithuanian American Information Center, 233 Broadway, New York 7.

- Antanas Grigas prieš trejetą metų atvykęs Brazilijon ir čia pabuvęs metus laiko įstojo į norvegų prekybinį laivyną.

Per šį laiką aplankė tolimus kraštus: Ameriką, Kanadą, Australiją, Kiniją, Japoniją. Šiomis dienomis laivui sutojus Santos uoste atvyko į São Paulo pas savo draugus ir ta proga lankėsi «M.L.» redakcijoje papasakodamas savo įspūdžius iš tolimų kelionių. Jis dar šią savaitę išplauks pro Trinidad, Panamą į šiaurinę Japoniją.

Linkime gero vėjo!

Pamaldų tvarka Kalėdų dienoje

Vila Zelinoje

Piemenėlių mišios bus vidurnaktį. Giedos Bendruomenės Choras. Galės ir tolimesnėse apylinkėse gyvenantieji lietuviai atvykti, nes autobusai ligi Mokos vaikščios ligi 2 val nakties.

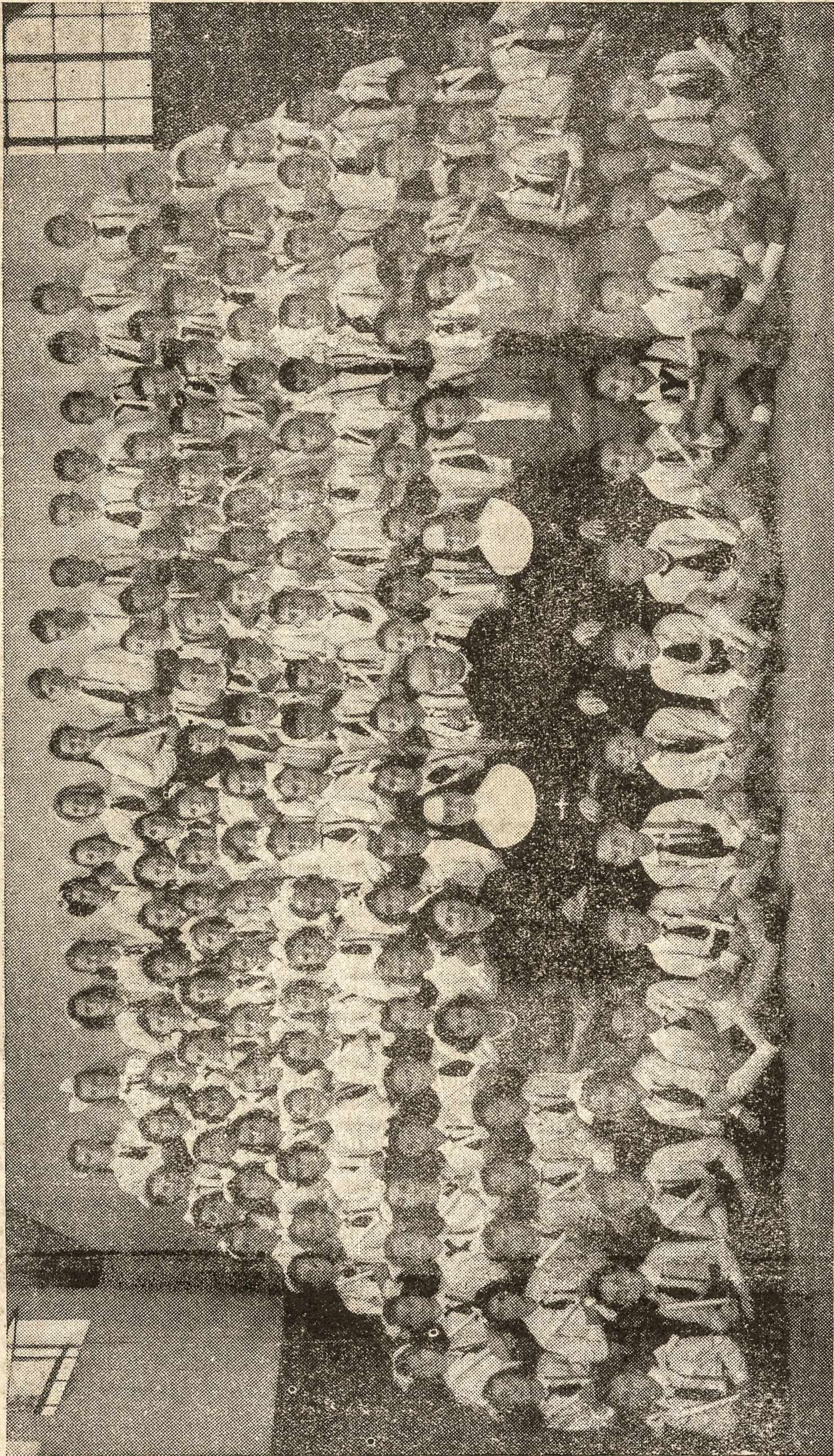
Dienos metu mišios bus 7, 8.30, 10 val. ir 11 val. suma.

Vila Anastacijos lietuviams pamaldos būna kiekvieno mėnesio pirmą sekmadienį, o Casa Verde - ketvirtą sekmadienį.

Marytė MATELIONYTĖ



Anos Matelionytės susutė, su pasižymėjimu baigė šiais metais, gruodžio mėn. 9 d. seserų saleziečių pradžios mokyklą. Marytė kaip ir jos sesutė sieks aukštesnio mokslo.



Baigusieji šiais metais seselių pranciškiečių mokyklą mokiniai. Viduryje sėdi klebonas kun P. Ragažinskas, seselė M. Julija ir seselė M. Marcelina. Tai jau dešimtoji šios mokyklos laida, kurią kas met baigia virš šimto mokinių. Mokykla pradėjo veikti 1939 m. vasario mėn. 1 d.. Šio krašto švietimo vadovybė ir mokinių tėvai mokyklos tvarka ir darbu yra labai patenkinti.

Bronius GUIGA

VLIK-AS SVEIKINA

laikraščio «M. L.» rinkėjas



«Mūsų Lietuvos» kaip ir kiekvieno lietuviško laikraščio užsienyje pradžia yra sunki. Įsigijimas moderniškų rinkimo mašinų, linotipo ar intertipo esamoje sąlygose yra neįmanoma. Todėl tenka laikraštis rinkti, po vieną raidę sudedant, rankomis.

«M. L.» jau antri metai, uoliai ir kruopščiai, renka Bronius Guiga.

Kiekviena raidė šio laikraščio žodžiuose yra padėta į vietą jo ranka!

Bendruomenės Choras koncertuos per radio EXELSIOR

Ši sekmadienį, gruodžio mėn. 24 d. 9 val. ryto Bendruomenės Choras vadovaujant muzikui Al. Ambrozaičiui per radio Exelsior specialiai suruoštoj Kūčių dienas programoj, giedos Kalėdų giesmes.

Turintieji radio aparatus 9 val. atsukite radio Exelsior.

— «Vyčių» ckoras artimoj ateity ruošias statyti linksmą operetę «Kaminkrėtis ir malūninikas».

— Teko patirti, kad sausio mėn. 3 d. bus sušauktas organizacijų atstovų pasitarimas Vasa rio 16 minėjimo reikalu.

— Sausio mėn. 7 d. tuoj po sumos šaukiamas šv. Juozapo Vyrų Brolijos narių susiriikimas.

— Gruodžio mėn. 17 d. Mekoje LSB užlaikomos mokyklos buvo mokslo metų užbaigimas ir pažymėjimų įteikimas.

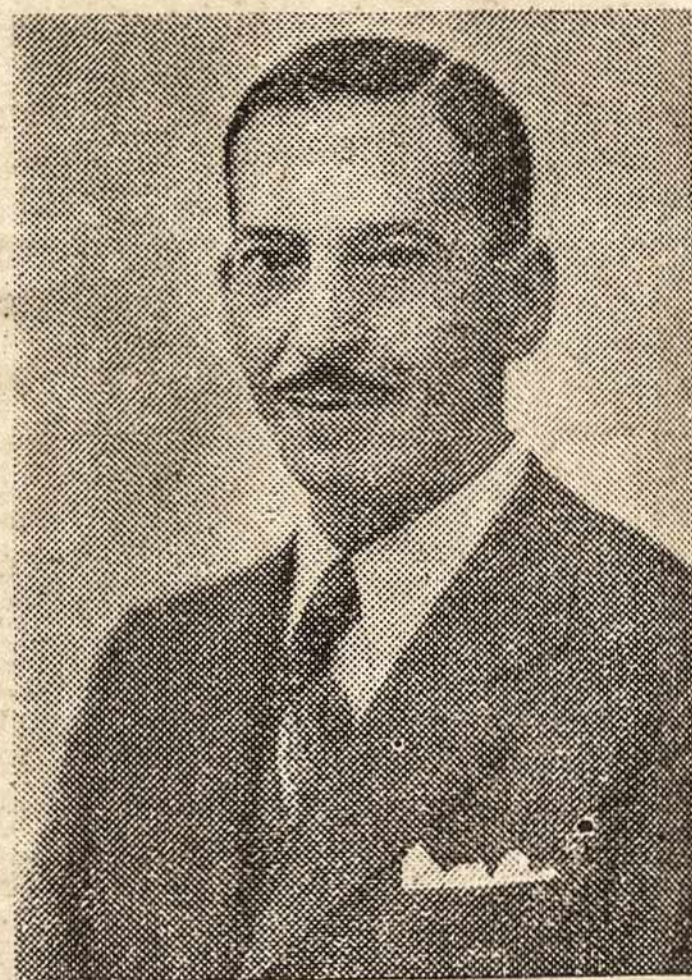
Beartėjančių švenčių proga VLIKo vardu sveikinu visą pasaulio Lietuvių Bendruomenę ir jos vadovaujamuosius organus, linkėdamas kuo greičiausiai išsirikiuoti į pleno kietumo bendruomenės rikes ir stoti lietuvis į lietuvi, be lyties, amžiaus, tikėjimo ir partijos skirtumo į atkaklią žutbūtinę kovą už Lietuvos laisvę ir lietuviybę: mest visą tai kas mus skiria ir iškelti į gyvenimo praktiką tai, kas mus jungia, išvermingai kontroliuoti save, ar nepradedam nutauti. Nutautimas prasideda neįjuntamai, dažnai juokais, ar nepradedame daryti savo kalbos svetimais žodžiais. Kas lietuviškai kalbėdamas margina savo kalbą svetimybėmis — tašėmis, jo, strytais ir tt. jau eina nutautimo ir savo kalbos negerbimo ir niekinimo keliu. Lietu-

vybės klausime jokios nuolaidos. Geriau kiek nusidėti mūsų sąlygose šovinizmu, negu internacionalizmu ar tautiniu abėjingu — «man vis tiek, pat, man vis tiek pat». Čia kapais kvepia. Lietuva ir lietuviybė pirmoj eilėj, o paskui «aš». Kas tą eilę keičia — tas slysta ir iš lietuvių šeimos. Maironis tą pavadintų «Tas ne lietuvis.» Linkiu taip pat greičiausiai susilaukti laisvosios Lietuvos, išlaikyti atspariai visas audras ir pagundas, kurias teks išgyventi pakeliui į laisvąją Lietuvą ir sugrįžus dar pajėgesniems negu buvome apleidę savo tėvų žemę, atlikti jos atžvilgiu savo pareigas vertingai ir garbingai. Dieve padėk.

M. Krupavičius
VLIKo ir VT pirmininkas

— Jonas Abraitis atvyko praleisti Kalėdas ir Naujus Metus Rio de Janeire. Abraitis dirba Ipatinga miestelyje Minas Gerais valstijoje. Veda naują geležinkelį iš Vitoria į Belo Horizonte. Taip pat žada aplankyti ir São Paulo.

Sr. Aurelio Souza REBELLO



Didelis lietuvių prietelius, savo aukomis paremiantis lietuvių reikalus, šiomis dienomis paaukojo Vila Zelinos bažnyčiai elektrinį laikrodį. Jis yra garsios amerikų firmos «Sinta» laikrodžių atstovas. Gyvena tautiečio J. Deveikio pensione Praça Liberdade 155, telf. 36-2618.

LAIŠKAI

Jurgiui Pūdzevičiui, Lucijai Jankauskaitei, Teresai Paukštytei, Eugenijai Tarasevičienei, H. Guzikauskui, Ant. Masuliui, Wendel Bogar, Jurgiui Klementui, Villui Staudei, Zofijai Grabauskienei, Ant. Lazdauskui, Adomui Tumėnui, H. Losinskui, Evaldui Lukaičiui, Marijai Lazauskienei, Vincui Kirvaičiui, Albinui Sinkevičiui, Emai Bendoraitienei, Elenai Vinokurovas, Leonui Krivickui, Jonui Murauskui, Matui ir Onai Kalinauskams, Aperesidai Sakalauskaitėi, A. Butavičiui, Anelei Bliujienei, Angelinai Dirsytei, K. Ausenkai, V. Kavoliui, V. Bukotai, Aleksandrui Grabauskui, Elvira Bazilevska, J. Nadolskiui, Ant. Kairiui, J. Slikui, V. Butkevičiui, Kl. Šukiui.

Minėtus laiškus prašome atsiimti klebonijoje.

— Gruodžio mėn. 19 d. São Caetane do Sul mirė Ona Truskasienė 63 m. amžiaus.

Užrašykite vaikučius į
jaunučių chorą

Yra organizuojamas jaunučių choras, kuris pradės repericijas tuoj po Naujų Metų. Jį mokys Bendruomenės choro vedėjas muz. Al. Ambrozaitis. Tėvai prašomi užrašyti į šį chorą mokyklinio amžiaus, ar jau baigusius vaikus. Užrašyti galima klebonijoje pas kun. P. Ragažinską arba pas patį choro vedėją A. Ambrozaitį.

Mažoji karta dalyvaudama choro pramoks muzikos ir bus vė-

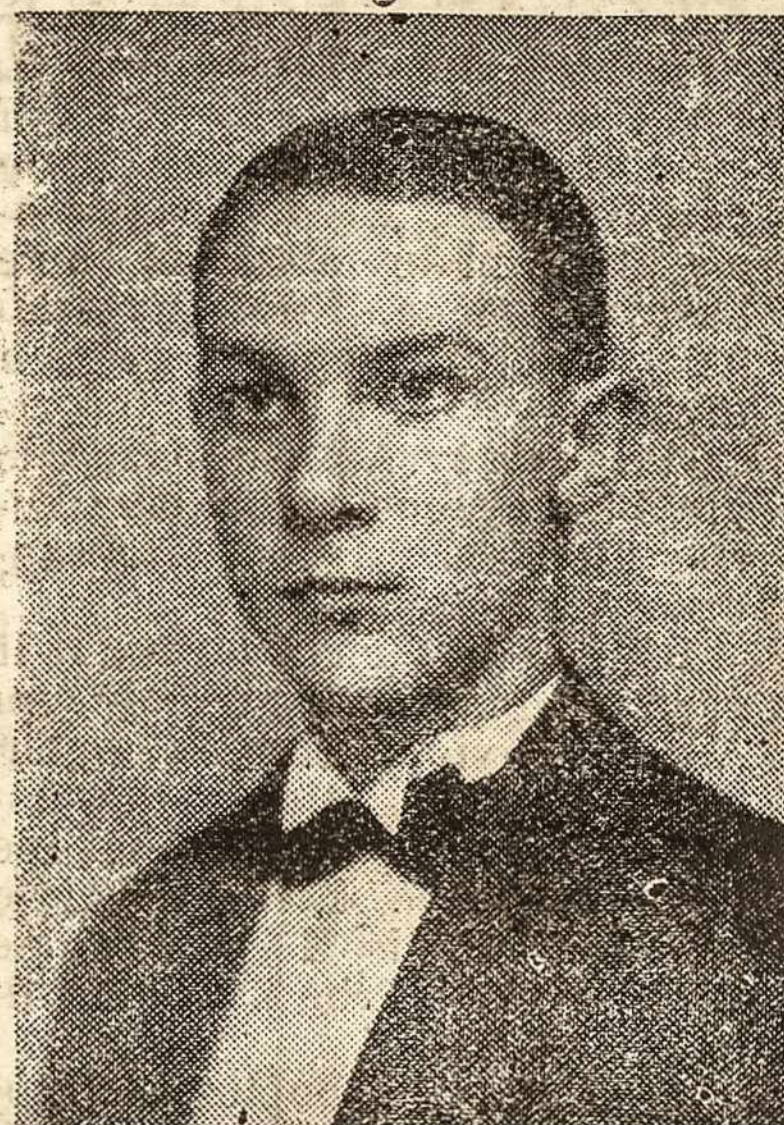
liau rimti choristai į didįjį Bendruomenės chorą ir taip pat pramoks dainuojant geriau lietuvių kalbos. Taip pat kviečiami ir pirmųjų klasių gimnazijos mokiniai.

Tėvai siųskite savo dukreles ir sūnelius į chorą.

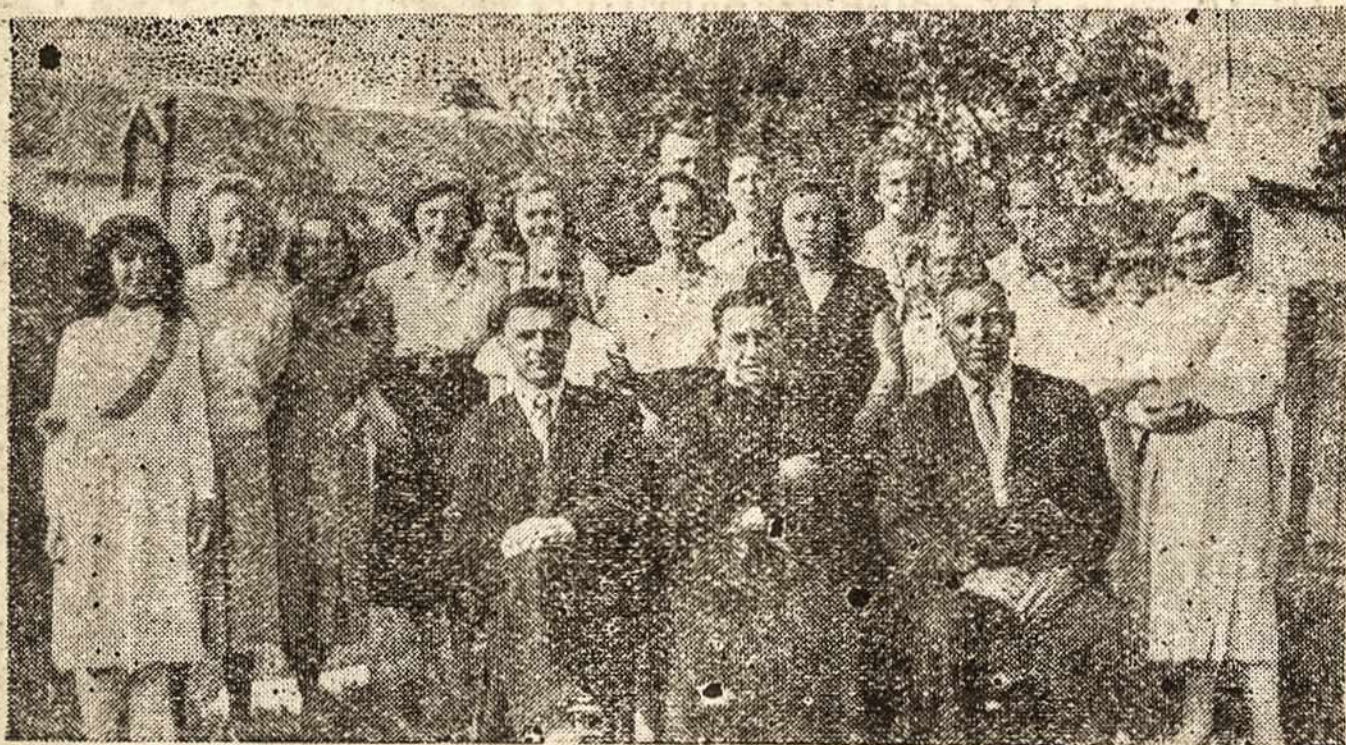
Moterystės luoman ruošiasi Bronius Martinaitis su Aleksandra Irena Minkevičiūte.

Feliksas Danielius su Gene Marija Tumėnaite.

Nardis Jonas ANTANAITIS



Jono ir Eufrozinos Antanaičių sūnus, atvykęs į Braziliją 1946 m. šiais metais baigė N. S. do Carmo gimnaziją ir perkeltas į koležių, kuriame lankys scientifico kursą.



V. Anastasio lietuvių jaunučių choras, švenčia savo gyvavimo septynių metų sukaktuves. Priešaky sėdi chorvedis L. Ralickas, kun. V. Valevičius ir p. Šiaučiulis

SKAITYTOJUS!

Atėjo laikas, kad mūsų skaitančioji visuomenė gautų dažniau ir greičiau tikslų ir objektyvių žinių apie pasaulio įvykius ir mūsų tautos gyvybinius reikalus. «Mūsų Lietuva» eidama ir toliau tuo pačiu, nuo pat pradžių užsibrėžtu keliu, nusprendė savo mieluosius skaitytojus lankyti kas savaitę.

Tokiu būdu, nuo 1951 metų pradžios, «Mūsų Lietuva» išeina savaitraščiu.

Prenumeratos kaina metams paliekama ta pati:

Brazilijoje metams Cr. \$ 75.00

„ pusei metų Cr. \$ 40.00

užsienyje - USA dol. \$ 5.00

atskiro numerio kaina Cr. \$ 2.00

Kviečiame visus mūsų skaitytojus laiku užsiprenumeruoti sekantiems metams «Mūsų Lietuvą», kad ji, jau kaip savaitraštis, galėtų ir toliau be pertraukos Jus lankyti.

«MŪSŲ LIETUVOS»

Leidėjai ir Redakcija

Adolfas ERINGIS, gruodžio mėn. 16 d. dalyvaujant būreliui draugų ir prietelių, atšventė 46 savo gimtadienį ir antrojo namo įkurtuves.

P. Eringiai Brazilijon atvyko 1949. 3. 16. savo darbštumu jie įstengė, per tokį trumpą laiką, pasistatyti antrą namą, kuris jiems kainavo apie 40.000 ir, savo gražia statyba, darželiais, ir visa savo išvaizda, yra, tarsi, visos Vila Karolinos papuošalu.

P. Eringiams linkime ir toliau progresuoti ir visuomet likti nuoširdžiais lietuviais.

L. R. K. šv. Jozapo Bendruomenės choras DEKOJA

Malonioms viešnioms ir svečiams už atsilankymą į surengtą koncertą vakarą, įvykusį š. m. gruodžio 2 d., o ypatingai solistui K. Ambrozevičiui už gražias dainas, Jozui Skrupskiui ir Antanui Skrebiui už palankumą tvarkos.

Petrui Danieliui apat garbės pakvietimo paaukojusiam Cr. 300.00, kun. K. Miliauskui paaukojusiam 100.00 Cr. V. Tijūnėliui už 50.00 Cr. auką ir visiems kitiems vienokiu ar kitokiu būdu parėmusiems chorą.

Choro valdyba

RELIGINIS MENAS

Laikraštis «Cidade de Bragança», Nr. 5616, savo vedimajame idėjo platų straipinį apie bažnytinį meną. Straipsnyje labai gražiai atsiliepiama apie lietuvius: —

«Piracaia šv. Antano bažnyčia yra tikras meno stebuklas, kurios klebonu yra kun. Aleksandras Arminas.

Bažnytinis menas, turtingoj ir gražioj Piracaia bažnyčioje, yra Antano Navicko, didelių gabumų menininko, baigusio Aukštąją meno mokyklą Kaune, Lietuvos sostinėje, kūrinys. Tai jo pirmasis didelis darbas šiame krašte, ir ta garbė kaip tik atiteko Piracaiai.

Visa galerija popiežių (240) įrodo didelį dailininko sugebėjimą portretų piešime.

Tarpe kitų paveikslų, ypatinai pažymėtinas Piracaia miesto pagrindinis peizažas, bujojantis šv. Antano globoje, kaip mums jį vaizduoja menininkas, puikio mis linijomis, ir kartu atkuria šio šventojo patrono gyvenimą.

Didįjį altorių puošia dvi didelės šv. Petro ir Povilo stovylos, kurios puikiai ir švelniai anatomsiškai išpildytos.

Originalus šv. Petro - Žvejo paveikslas, pagauna savo didingą išvaizdą kiekvieną, kuris turi laimės išengti į šią puikią bažnyčią.

Skulptūros lyg iš užbaigia šį puikųjį kūrinį ir puošia jį, o ypatinai 16 angelų stovylų Barroco stiliuje. Iš pridengtų angelų rankų plūsta šviesų srovės.

Iš viso to, ką mes pastebėjome, esame tikri, jog kiekvienas pravažiuojantis per Piracają, turėtų būtina aplankyti šią puikią bažnyčią — tikrą bažnytinio meno kūrinį».

JUNDIAI

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės skyriaus nariai gruodžio mėn. 3 d. susirinko svarstyti sekančios dienotvarkės:

1. Mažosios (Prūsų) Lietuvos Tarybos atsišaukimas.
2. Lietuvos Raud. Kryžiaus atsišaukimas.
3. Tautos Fondo reikalai ir
4. Žuvusių bei žūstančių Tėvynėje paminėjimas.

Išklausius dr. E. D. pranešimą vienbalsiai nutarta sudėti

aukų Mažosios Lietuvos Tarybai, kuri tremtyje kovoja už su grįžimą Mažosios Lietuvos prie savo kamieno, ir leidžia berods Detmolde (Vokietijoje) laikraštį «Keleivį».

Liet. R. Kryžiui sudėti auką pinigais, be to, ponios pasižadėjo parinkti ir daiktų.

Tautos Fondui tuo tarpu nusistatyta duoti vienkartinę auką ir nutarta palaukti kol bus atspausdinti Lietuvos Pasai, kur bus atžymėti nuolatiniškos įnašas, arba ir paskolos (be nuošimčių). Tas būdas, paremimo lietuviškos akcijos ypač suįdomino.

Žuvusius Tėvynėje nutarta paminėti 16 vasario proga ir pasiųsti lietuvių kunigą pamaldoms atlaikyti.

Koresp.

Juozas TIJŪNĖLIS



Vila Želinos seselių pranciškiečių mokinys, baigęs šiais metais pradžios mokyklą aukščiausiu (šimtu) pažymiu. Taip pat ir lie

tuvių kalbos klasės geriausias mokinys.

Joana SATKŪNAITĖ



Jauniausia, 10 metų, ir gabiliausia mokinė š. m. baigusi seselių pranciškiečių mokyklą aukščiausiu pažymiu.

Joana įstojo mokyklon turėdama 6 metus ir visuose skyriuose buvo geriausia mokinė.

Empresa de Danças Ltda. "Vila Prudente"

Norėdamas pasilinksinti ir maloniai laiką praleisti užėiki į

SALÃO RECREATIVO "VILA PRUDENTE"

Vila Prudentėje R. Capitão Pacheco Chaves, 806

Groja puikus orkestras «Orchestra do Filinho».

Taip pat yra švariai įrengtas Bufetas, erdvi salė.

Savininkais yra mūsų tautietis JONAS GUDELEVICIUS ir ANTONIO MASCARO

806 RUA CAPITÃO PACHECO CHAVES, 806

ALIO! ALIO! Vila Anastacio!

CASA KAROLIS STUOKA

Rua Martinho de Campos, 459. — Naujai Atsidarė

Visi bėga tekini
Jauni ir seni
Batus gaus visi
Kaina labai pigi!!!

Įvairių rūšių batai — vyrams, moterims ir
vaikams — fabriko kainomis.

LIETUVIAMS NUOLAIDA!...

— Geriausiai pailsėsi ir svei-
katą pataisysi gražiausiame pa-
jūryje GUARUJA. Lietuvių na-
muose nuomojami kambariai su
visais moderniškais įrengimais

Vasarotojus maloniai priima
rašytoja K. Pažeraitė.

Santos -- Guaruja. Rua Rio
de Janeiro Nr. 131, telef. 99308
S. Paulo mieste teirautis Rua
Pamplona 1501, telef. 7-7106.

Dėmesio!

«Mūsų Lietuvos» redakcijoje
galima įsigyti įrištus komplek-
tus «M.L.» 1948 m. nuo Nr. 1
iki Nr. 26 ir 1949 m. nuo Nr. 27
iki Nr. 52.

Komplekto kaina Cr.\$ 150,00

Maisto ir gėrimų krautuvė

MOXEY

Gerai gėrimai, vietiniai ir užsieniniai.
Geriausios rūšies maisto produktai.

Įvairūs kvepalai

Įvairių rūšių indai: alumininiai ir marmoriniai.

Savininkas: ANTANAS ŠIMBELIS Rua Moxey 105 - Lapa

“FOTO PRINCEZA”

LIETUVISKA FOTO ATELJE

Av. Alvaro Ramos, 1160 (Prie pask. sustojimo vietos
autobuso 33 Quarta Parada).

Įvairaus didumo padidinti portretai — spalvuoti!
FOTO ant porcelano, antkapiams

Meniškos, gražios foto nuotraukos!

Greitas ir sąžiningas darbas!

Lietuviams pigiausios kainės!

Aplankykite!

Savininkas - Vladas POCIUS

Įvairiausių Medžio Išdirbinių Dirbtuvė

Mykolo Uselio

Santo Amaro

Av. de Pinedo, 931/41 Telefone 139

Priima užsakymus langų, durų, venezianų, atlieka
visokius medžio įrengimus *raštinėms,
bankams, stato laivelius, sudeda*
parketo grindis, ir atlieka visokius kitus medžio
darbus.

Nepasigailėk laiko pasiteirauti!

ČIA DARBAS ATLIEKAMAS PIGIAU KAIP KITUR

DĖMESIO! «M. L.» Skaitytojai ir Bendradarbiai!

Siusdami korespondencija «M. L.» naudokitės tik

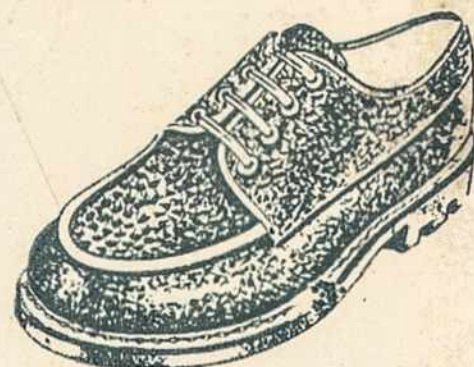
«M. L.» CAIXA POSTAL 371

UŽSAKYKITE

MŪSŲ

LIETUVŲ

SAVO PRIETELIAMS

CASAS
SÃO JORGE

APRENGIA VYRUS NUO GALVOS IKI KOJU

Batai, skrybėlės, marškiniai, kaklaraiščiai, kojinės, lietsargiai,
Taip pat batukai moterims ir vaikams.

Viskas geriausias rūšies, patvaru, gražu ir pigu.

IŠ FABRIKO TIESIAI VARTOTOJUI.

INDUSTRIA E COMERCIO DE
CALÇADOS MATELIONIS LTDA.

KRAUTUVĖS:

Rua São Caetano, 526

★

Rua São Caetano, 510

FABRIKAS IR RASTINĖ:

Rua Javaés 719

São Paulo

PERES & PRANAS LTDA
MADEIRASIvairiausias miško medžiagos pre-
kyba, tinkama statybai ir įvairių
rūšių baldams.

Peroba de Campos, Jacaranda, Cedra, Cerejeira ir kt.

Geriausia ir tinkamiausia Brazilijos miš-
kų medžiaga. Tuoju išpildomas ir di-
džiausias užsakymas.Avenida Churchill, 94 - 11.º Andar
- Sala 1110 Fones 52-0229 - Tele-
grafu Cabiuna Rio de JaneiroArte Grafica
LITUANIA LTDA.

DIRBA VISUS SPAUDOS DARBUS

PIEŠINIAI KLIŠĖS SPAUDA

AVENIDA ZELINA, 706

CAIXA POSTAL 371 - SÃO PAULO



Composto e impresso na

ARTE-GRAFICA LITUANIA Ltda.

AVENIDA ZELINA, 706 - SÃO PAULO - VILA ZELINA